

EXPOSITIE

Fabrikanten met een Droom

Mensen die Eindhoven groot maakten!

EINDHOVEN
 in Beeld

Stichting Eindhoven in Beeld, in het Erfgoedhuis, Gasfabriek 4 - Eindhoven

www.eindhoveninbeeld.com

Bierbrouwerijen

Stoombierbrouwerij De Valk

Brouwerij de Valk werd rond 1884 opgericht door H.F.C. Coolen, als een bedrijf voor zijn zoon Anton. Antoon Coolen ging in 1893 een samenwerking aan met Auke Sierkes Hennes. Hennes was aanvankelijk de brouwer, maar na diens overlijden in 1897 nam Antoon Coolen deze taak over. Alle brouwactiviteiten werden in 1953 gestopt, hoewel het bedrijf nog enkele jaren verder ging met de levering van ijs en koolzuurproducten.

Bierbrouwerij De Valk op de Tongelresestraat.

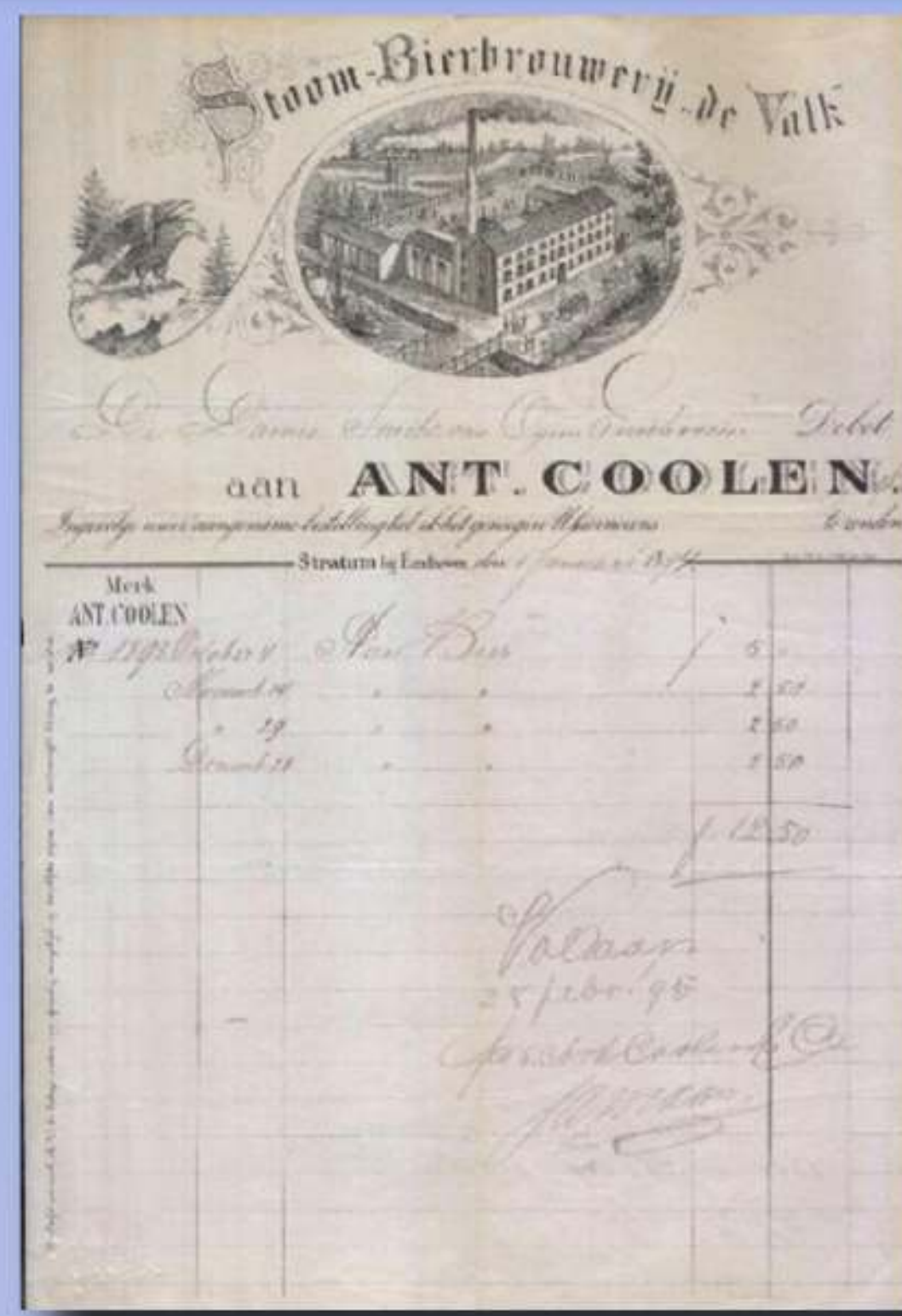

Familie Coolen en het personeel Stoombierbrouwerij de Valk.

Voorraad Brouwerij de Valk

Brouwerijen in Eindhoven

Briefhoofd van Antoon Coolen
26 oktober 1923

In het Eindhoven van vóór de annexatie van 1920 zijn gegevens bekend van 11 brouwerijen. Zij staan o.a. in de Rechtstraat, de Markt, de Demer, de Vrijstraat, de Bergstraat en de Kleine Berg. Het zijn de in Eindhoven bekende ondernemersfamilies die ook actief zijn als bierbrouwer. De namen Keunen, Hoppenbrouwers, Van Moorsel, Smits, Snieters, Kluitmans, Van den Wildenberg, Van der Harten en Coolen komen in de archieven als zodanig voor. De oudste brouwerij, waarvan de geschiedenis teruggaat tot 1545, staat in de Rechtstraat. Meer dan 300 jaar werd daar in het pand "De Roos" bier gebrouwen op de plaats waar nu Xenos gevestigd is.

Brouwerij "de Oranjeboom", gevestigd aan de Demer, gaat terug tot 1598. Tussen 1700 en 1890 wordt hier in het pand "Den Drolligen Haen" door de familie Smits bier gebrouwen. In 1890 verkoopt deze familie de brouwerij.

Daar waar op de Markt het Holland Casino en de ingang is naar de Heuvelgalerij staat in de 18e en 19e eeuw brouwerij "Stad Rotterdam", opgevolgd door het gelijknamige hotel.

In het centrum van Eindhoven is brouwerij "De Haas", gelegen op de hoek van de Rechtstraat en de Vrijstraat, het langst in bedrijf geweest. Gestart in 1643 verkoopt de laatste eigenaar Joseph van der Harten in 1918 de ruimte aan Vroom en Dreesmann. Hij start een nieuwe brouwerij aan de Tongelresestraat tegenover de jongens lagere school. Daar heeft hij slechts enkele jaren bier gebrouwen.

Brouwerij "de Valk" heeft de langste adem gehad. In 1884 vraagt H. Coolen een vergunning aan voor de oprichting van een stoombierbrouwerij, te vestigen aan de Provinciale Kunstweg van Stratum naar Lieshout, tegenwoordig de Tongelresestraat. Hij krijgt toestemming "mits er in een kring van 200 meter geen localen bestemd voor ziekte verpleging, uitoefening der openbare orde of scholen zijn". Voor het gebruik van de stoomketel is een speciale akte van vergunning nodig. In 1893 gaat de fa. Antoon Coolen en Compagnie onder de vlag van stoombierbrouwerij "De Valk" van start. Er wordt Lager bier, Berliner Alt en Oud bruin geproduceerd. Daarnaast is er een ijsfabriek. In 1905 neemt de heer Huegens de zaak over. Hij geeft in 1928 de gebroeders Van Doorne de gelegenheid in een deel van het bedrijf hun constructiewerkplaats te beginnen. In 1931 vertrekken zij als DAF naar de Burghstraat. De brouwerij sluit in 1952. De ijsfabriek blijft nog een aantal jaren langer in bedrijf.

Nota van de Weduwe A.A. van den Heuvel.

Bierbrouwerij De Arend.

Briefhoofd van bierbrouwerij De Arend.

Voedseltransport op de Boschdijk voor café De Arend.

Bij de bierbrouwerij hoorde ook een café. Het café bestond nog na de Tweede Wereldoorlog, maar werd uiteindelijk gesloopt toen de Boschdijk verbreed werd.

Brouwerij De Kroon

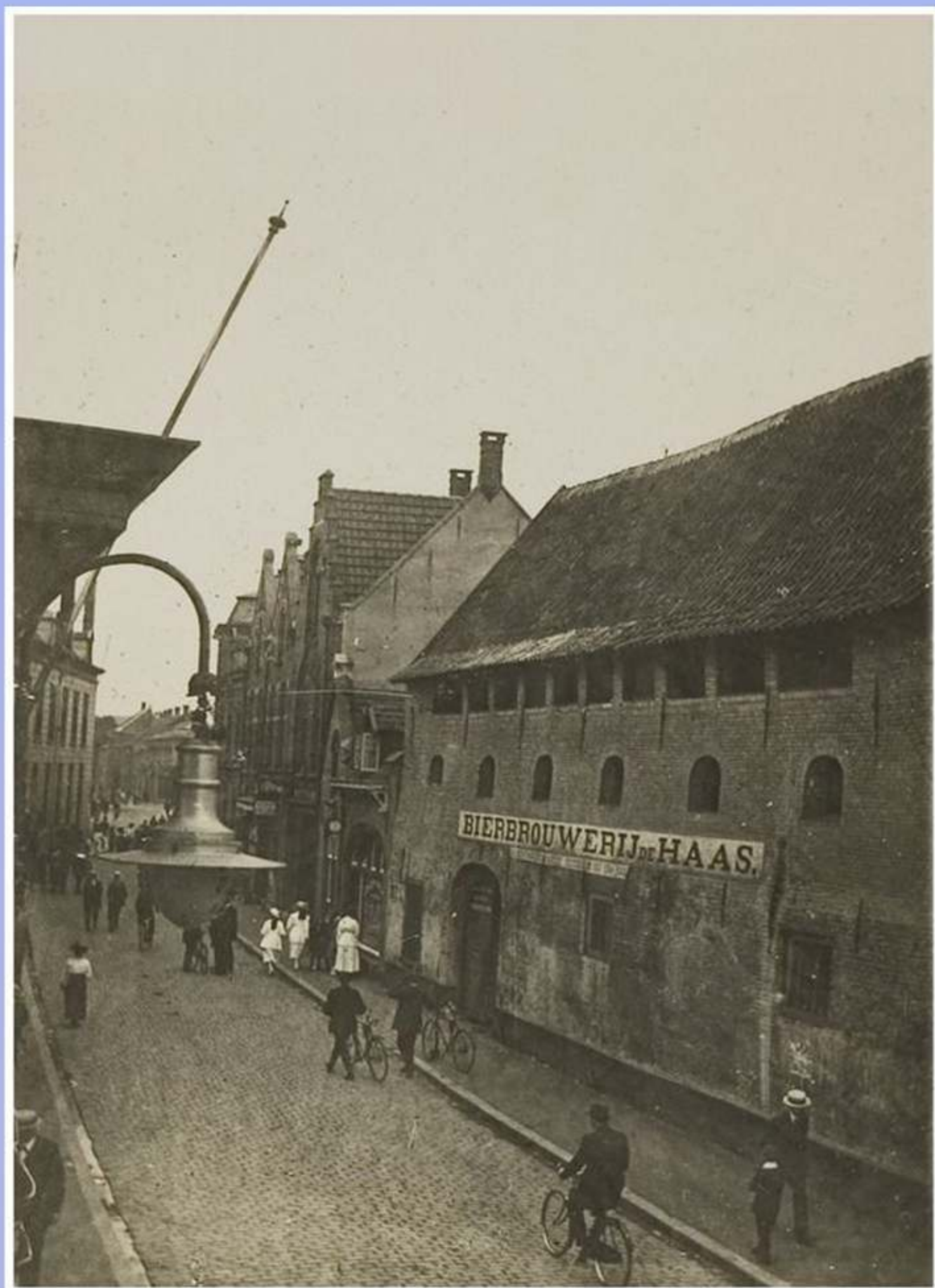
Reclamebord van N.V. Brands's Bierbrouwerij De Kroon

De Kroon. Links de Boschdijk, rechts de Kruisstraat. Hotel de Kroon. Café de Kroon met Brand Bier uit Brouwerij de Kroon en de Riche bar van Denkers. Rond 1900 café Nationaal.

Bierbrouwerijen

Bierbrouwerij en Mouterij De Haas

De oudste brouwerij in Eindhoven was brouwerij de Haas. Deze bestond van 1643 tot 1917. De brouwerij werd gesloopt om plaats te maken voor het huidige V&D-gebouw aan de Vrijstraat.

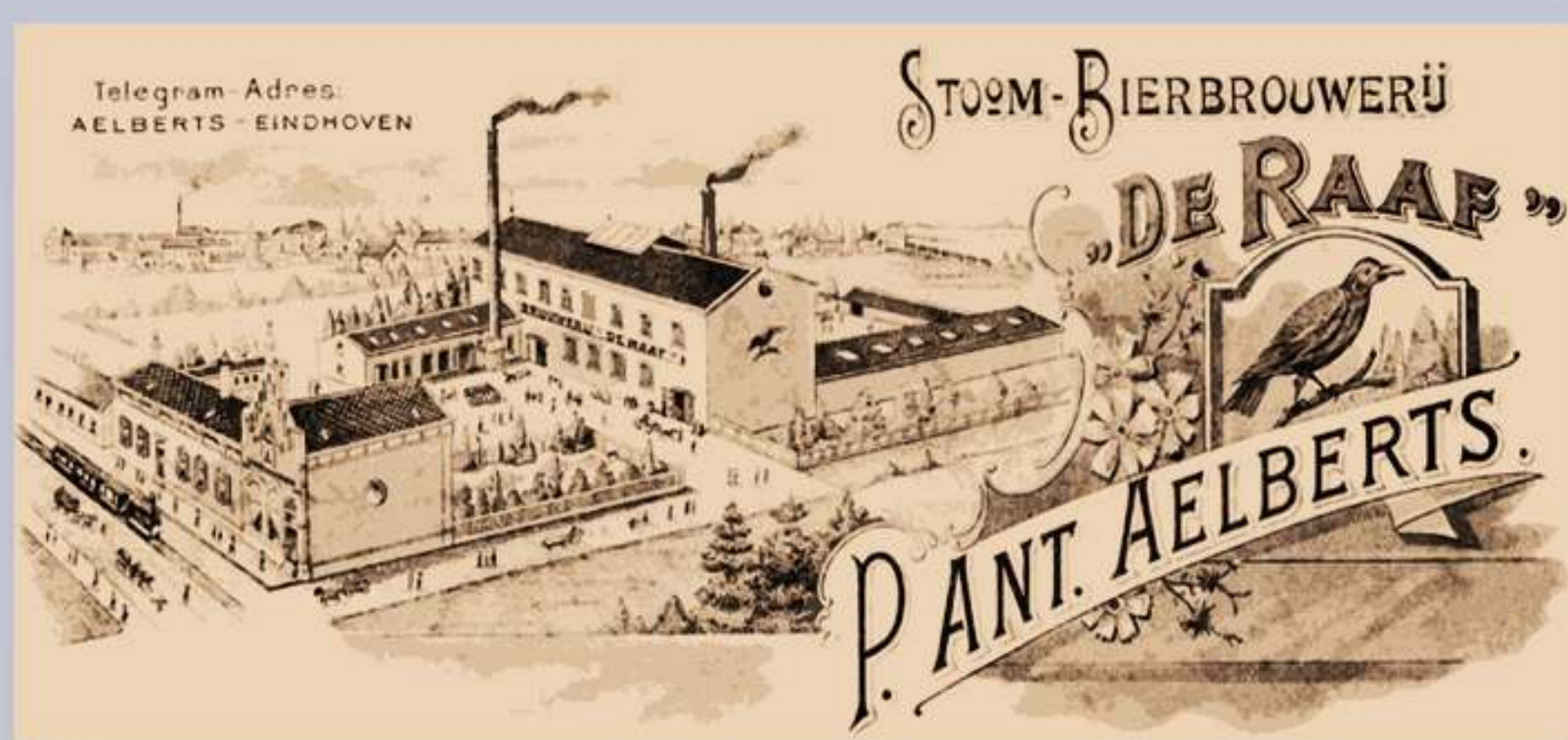

Briefhoofd van bierbrouwerij en mouterij De Haas van Joseph v.d. Harten.

Het laden van vaten bier op de binnenplaats van bierbrouwerij de Haas aan de Vrijstraat. De persoon links is waarschijnlijk bierbrouwer Joseph v.d. Harten.

Stoom-Bierbrouwerij De Raaf

P. Ant. Aelberts was de eigenaar van de Stoom-Bierbrouwerij De Raaf.

Brouwerij Het Hert

Brouwerij Het Hert werd vermoedelijk in 1865 opgericht door een zekere Frans van Kol. Het bedrijf bevond zich op een perceel tussen de Wal en de Kattestraat. De brouwerij maakte bier van een zeer lage kwaliteit. Dit 'dunne bier' zou niet smakelijk zijn geweest, maar wel goedkoop. In 1883 verkocht Frans van Kol zijn brouwerij aan Antoon Hamer. De nieuwe brouwerij Het Hert wordt door Antoon Hamer gevestigd in een pand aan het Stratumseind. Antoon Hamer verhuisde uiteindelijk naar Tilburg en verkocht de brouwerij aan Peter Antonius Aelberts, die de brouwerij omdoopte tot Stoombierbrouwerij De Raaf. Gemeentelijke documentatie vermeldt dat Aelberts in 1907 werd veroordeeld wegens het overtreden van de Drankwet. Waarschijnlijk stopte de brouwerij vanwege grondstofschaarste ten gevolge van de Eerste Wereldoorlog.

Nota van Frans van Kol uit 1881.

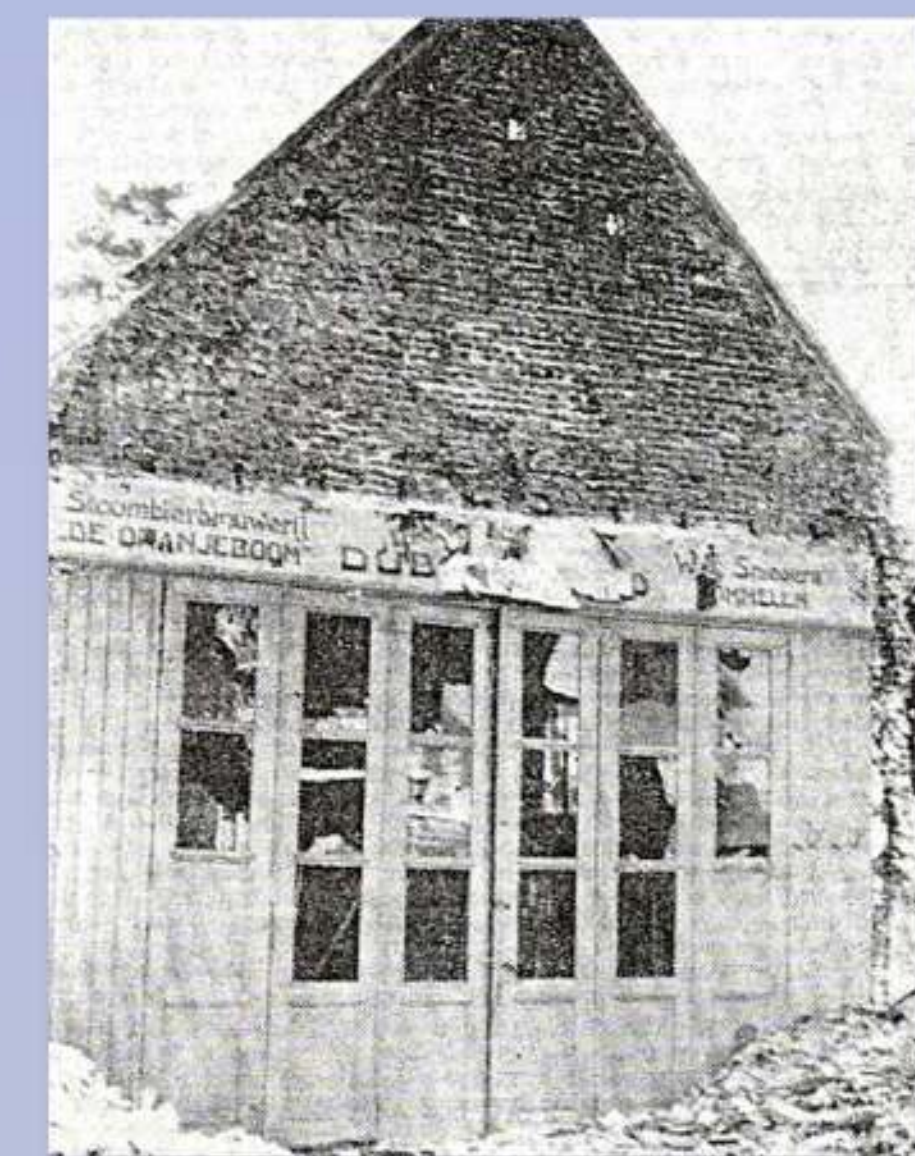

Het is de 'V&D-zijde' van de Vrijstraat. Sigarenmagazijn Insulinde staat er op de etalageruit. Maar volgens het uithangbord wordt er (onder meer) ook koffie verkocht. Daarnaast lag de winkel van P. Bruning & Co. Het grote pand iets verderop is Brouwerij De Haas.

Brouwerij Het Anker

Brouwerij het Anker

Dommelse bierbrouwerij, stoombierbrouwerij de Oranjeboom. Op de gevel staat de naam van de eigenaar W.C. Snieters en een reclame voor een van zijn meest sprekende bieren in die tijd: Dubbel Oud. De familie Smits heeft het pand van de toen al in verval geraakte bierbrouwerij De Oranjeboom in 1741 gekocht.

Stadsbrouwerij Eindhoven

Brasserie Bours de Nieuwe Bierbrouwerij in Eindhoven.

Van Mol bierbrouwerij aan de Keizersgracht.

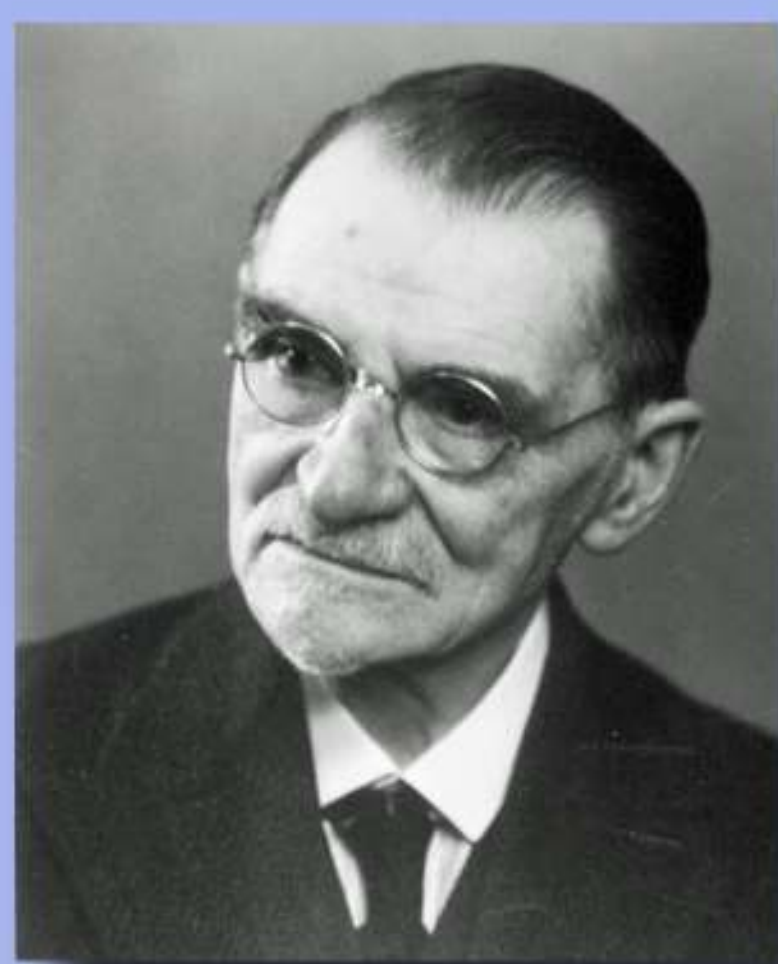
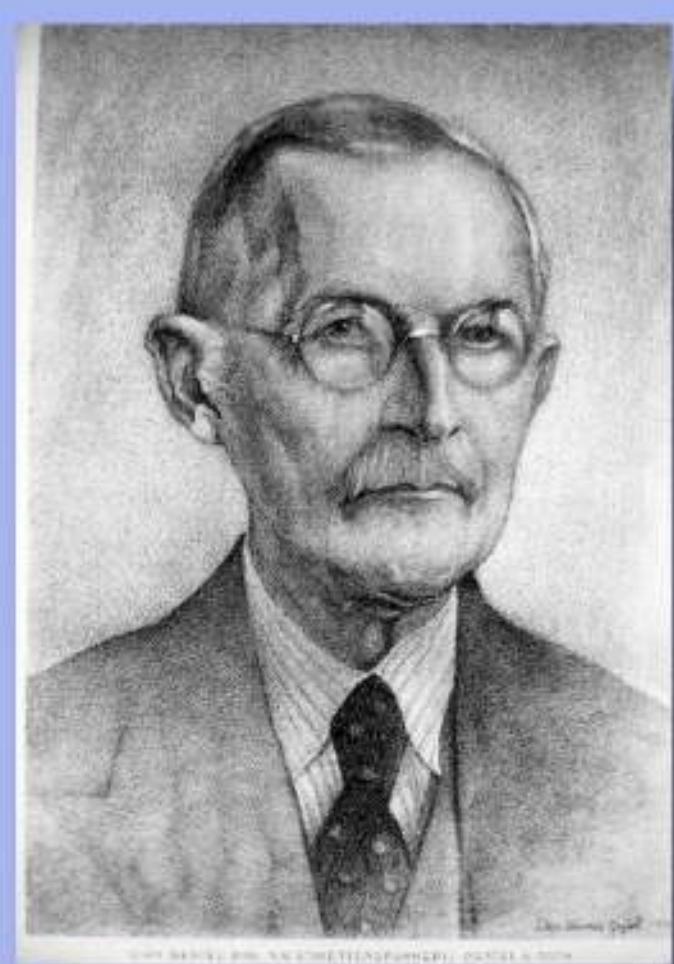
Brouwerij Het Veem aan de Torenallee Strijp S.

Grafische industrie

Johannes Gestel koopt voor zijn zoon Dirk 1888 een drukkerij, Gestel & Co, in een voormalige sigarenfabriek aan de Dijk.

Dirk Johannes Gestel (Dirksland 1858-Eindhoven 1938). Litho vervaardigd en gesignd door zijn broer Dimmen Gestel. Hier rechts op de foto.

Vincent van Gogh maakte bij drukkerij Gestel onder toezicht van Dirk Gestel en hun lithograaf op maandag 16 april 1885 een litho van zijn later famous geworden AARDAPPELETERS. Met dank aan het Steendrukmuseum Valkenswaard.

Briefhoofd

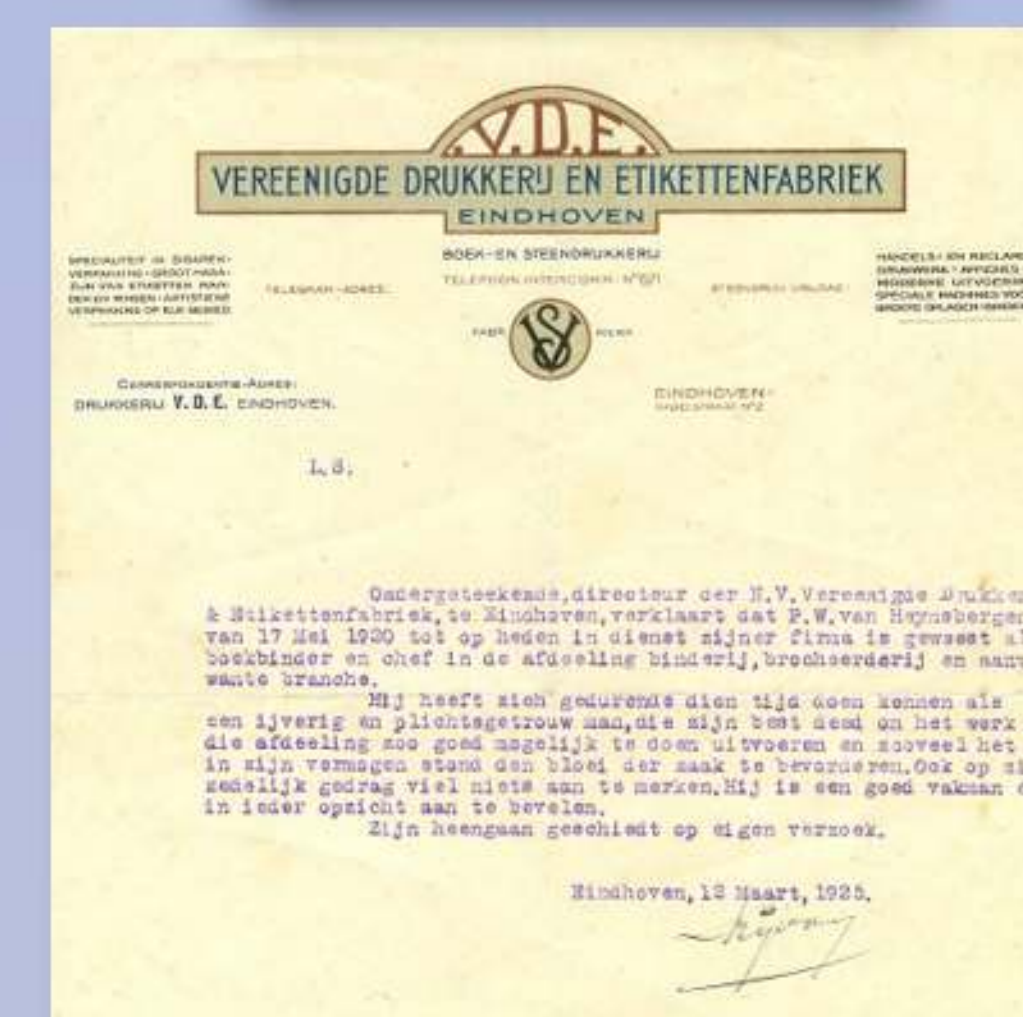
Kleine Berg, links op nr. 28 de voormalige Drukkerij Gestel.

Drukkerij Vrijdag in 1930. De bedrijfsgebouwen van de Verenigde Drukkerij Eindhoven op deze foto's waren gevestigd aan de Gagelstraat 2.

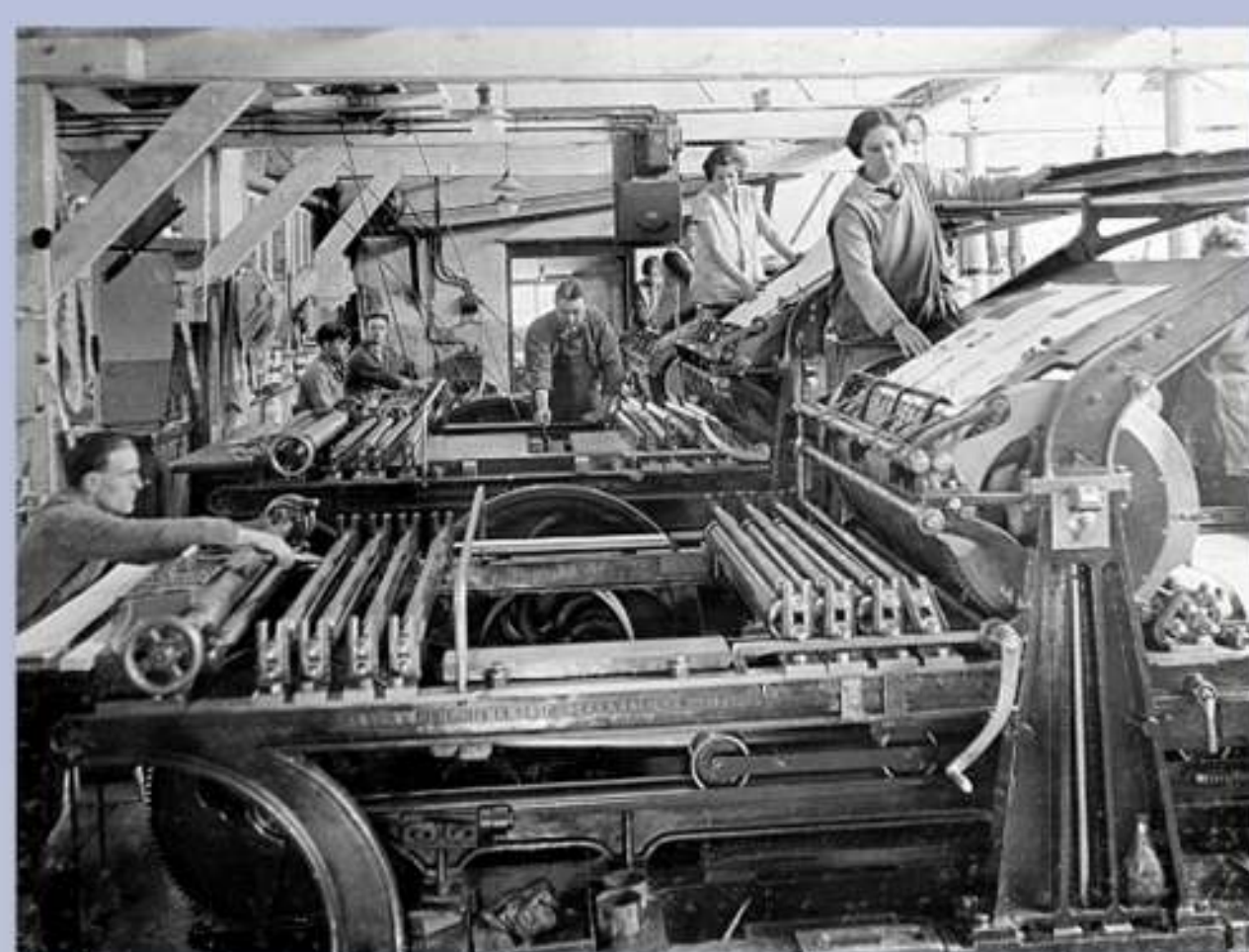
Louis Vrijdag (1879-1937) was directeur en erelid van het Eindhovens Mannenkoor, met hun prachtige gebouw op het Stratumseind. Verder was hij directeur van Drukkerij Vrijdag, o.m. raadslid gemeente Woensel, wethouder van die gemeente en raadslid gemeente Eindhoven voor de R.K. Staatspartij.

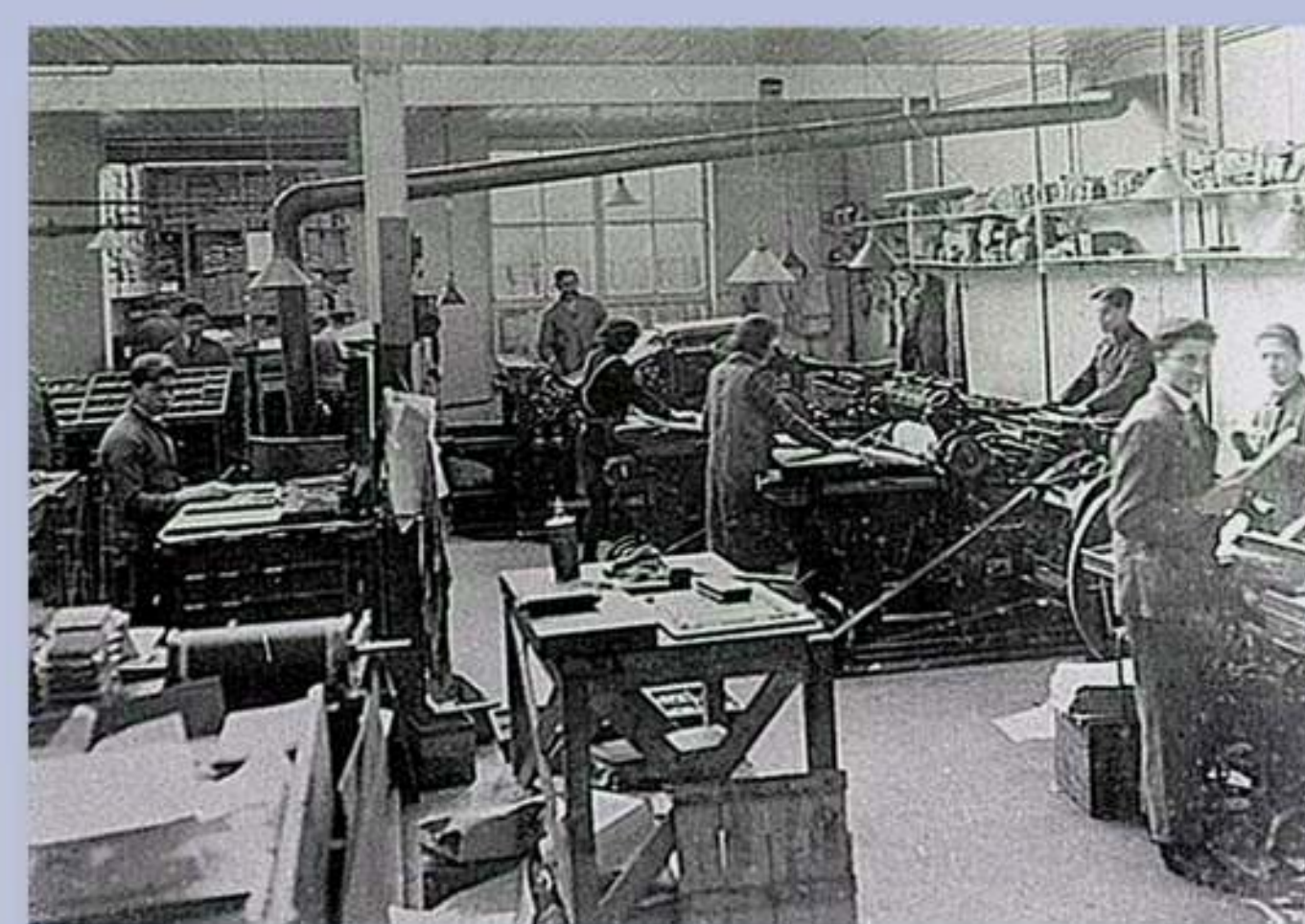
Vrijdag Premium Printing is in 1905 als steendrukkerij opgericht door Louis Vrijdag. De ondernemende onderwijzer en muzikant besloot in die tijd om zelf de bladmuziek voor een zangvereniging te gaan drukken. In de afgelopen honderdtien jaar groeide Vrijdag Premium Printing tot wat het nu is: een zeer moderne en wereldwijd opererende premium printing onderneming, waar met gebruikmaking van de hedendaagse technieken zoals onder andere preging, bronzen en stansen, kwalitatief hoogstaande etiketten en verpakkingen worden geproduceerd.

De achterste machine is een bronsmachine voor het aanbrengen van goudbrons. De voorste machine is een kalenderpers, goudpletten.

Drukpers in 1930. Links ziet u het aanbrengen van de inkt. De dame rechts voert handmatig het papier in.

In het bedrijfspand van de Verenigde Drukkerij Eindhoven aan de Gagelstraat 2 ziet u links de steendrukmachines en rechts de zetters.

De gomafdeling, het aanbrengen van plakranden aan bijvoorbeeld enveloppen

Vanaf 1952 vestigde Drukkerij Vrijdag zich op de Anna van Burenweg bij de Limburglaan.

Het reliëf boven de ingang van Hugo Brouwer.

Een kijkje in de keuken van Drukkerij Vrijdag. Hier de stansmachine van Bobst.

Bovenin zijn de stansen te zien die het etiket zijn definitieve vorm geven.

Grafische industrie

In dit gebouw van Philips aan de Glaslaan is de Eindhovensche Drukkerij, tegenwoordig Eindhoven Packaging, van 1920 tot 1955 gevestigd geweest. Vóór deze tijd is ze nog enkele maanden gevestigd geweest in een loods van Philips.

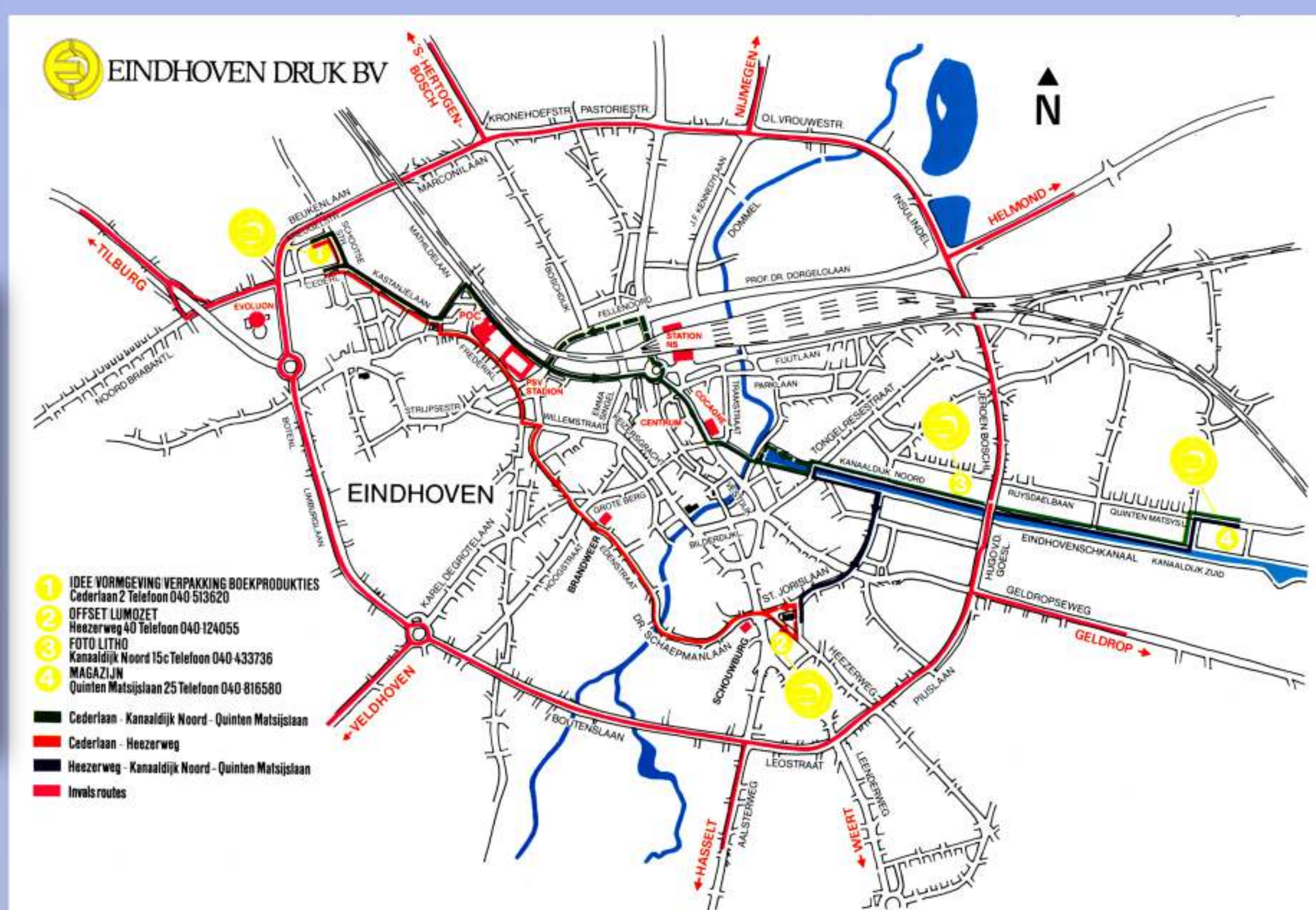
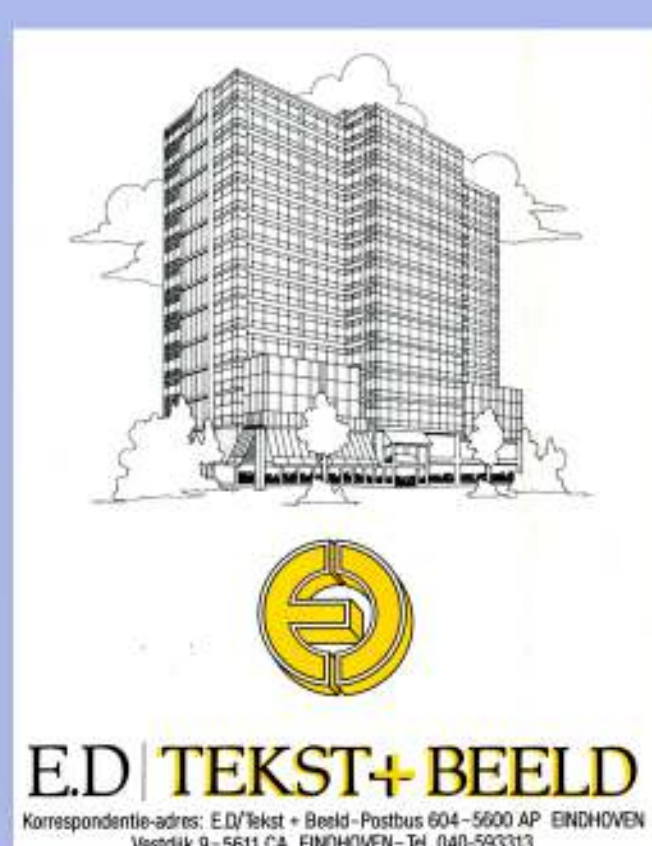
Het gebouw aan de Cederlaan krijgt een nieuwe naam: Eindhovensche Drukkerij gaat vanaf 1981 Eindhoven Druk heten, met hier de afdeling packaging. Zie nr. 1 op het kaartje.

Cederlaan tegenwoordig. Geruchten gaan dat ook dit pand tegen de vlakte gaat ...

Eindhoven Druk Tekst+Beeld, gevestigd in de Groene Toren aan de Vestdijk. Deze wordt in 2016 verbouwd tot onder andere een hotel.

Tweemaal ED Foto aan de Kanaaldijk Noord, nu zit Novadic in het pand. Zie nr. 3 op het kaartje.

De nieuwbouw van Gema-Lumozet aan de Heezerweg werd Eindhoven Druk Offset. Zie nr. 2 op het kaartje. Ook dit pand is in 2016 gesloopt.

In 1970 werd deze drukkerij van de Gebroeders Maasackers overgenomen door de Eindhovensche Drukkerij NV. Hier nog aan de Tongelresestraat.

DAF 10-tonner Eindhovensche Drukkerij.

Petrus Cornelis (Piet) de Wit, boekbinder en directeur N.V. Boekbinderij P. de Wit, Woensel 21 september 1914-Eindhoven 3 juni 1975. Als enige vooropleiding heeft Piet de lagere school doorlopen. Daarna is hij gaan werken bij de Eindhovense boekhandel Koonings. Daar heeft hij het vak van boekbinder geleerd. In de crisisjaren van 1930 is hij ontslagen.

In Tongelre liep hij van villa naar villa en vroeg Philips-directeuren of ze werk voor hem hadden. Omdat hij elke keer "nee" hoorde, heeft hij uiteindelijk zes dubbeltjes geleend en heeft daarmee op 22-jarige leeftijd succesvol een eigen boekbinderij opgestart. De bescheiden onderneming uit de jaren '30 is in de jaren na de Tweede Wereldoorlog uitgegroeid tot de volwassen boekbinderij P. de Wit. In de jaren '60 wordt de bedrijfsvorm omgezet in een N.V. en sinds 2002 is het overgenomen door de Roto Smeets Group uit Weert, die uiteindelijk ook Eindhoven Druk, toen Plantijn Casparie, heeft overgenomen.

In 1937 is Piet de Wit in de voorkamer van het ouderlijk huis aan de Binnenpad 38 gestart met zijn boekbinderij.

Het tweede bedrijf achter zijn woonhuis aan de Harmoniestraat, 1942.

In 1946 is het bedrijf naar de Parallelweg verhuisd. Het pand staat naast de spoorbomen bij de Gagelstraat. Op het pand staat met grote letters: 'ELECTRO MOTOREN REPARATIE PH de Koning'.

Vanaf 1959 tot en met 1969 is het bedrijf gevestigd in het pand aan de Baarsstraat 38 in Gestel.

In 1969 wordt een nieuw fabrieksgebouw, ontworpen door de architecten Van de Kerkhof en De Vries, aan de Meerenakkerweg opgeleverd. Helaas heeft ook dit pand kennisgemaakt met de sloophamer in 2016!

Houtindustrie

De Hardenbroek-bebouwing langs het kanaal was de laatste bebouwing. Daarachter begonnen de weilanden. Ook de grond waarop nu het Praxis-gebouw staat, was toen nog niet in het bezit van de vennootschap Hardenbroek en het hout kwam toen nog per schip aan. De garage was uitgebrand na brandstichting door een pyroma. De houtkrullen uit de zagerij gingen via een 150 meter lange afzuigleiding naar de ovens van de Picus NV.

Van Hardenbroek & Langenhuijsen

De beide oprichters van de vennootschap, de heer D.L.W. Baron van Hardenbroek van de Kleine Lindt en zijn echtgenote M.C.S. Baronesse van Hardenbroek van Ammerstol

In 1911 koopt Baron van Hardenbroek van de Kleine Lindt uit Helmond een stuk grond aan het Eindhovens Kanaal, naast de NV Houtindustrie Picus. Hij deed dit om een houthandel te beginnen met zijn zakenpartner N. Langenhuijsen, die de benodigde kennis op houtgebied bezat. NV Van Hardenbroek & Langenhuijsen is op dat moment een feit. Na de Eerste Wereldoorlog in 1918 maakt het bedrijf een flinke groei door. De vraag naar woningen neemt in die tijd toe, waardoor er een grote vraag naar bouwmaterialen ontstaat. Ook houthandelaren pikken hier een graantje van mee. Na een brand in 1990 verhuist het bedrijf naar Ekkersrijt, waar het begin van deze eeuw ophoudt te bestaan.

Van rechts naar links zittend aan bureaus de heren N.J. Langenhuijsen, D.L.W. Baron van Hardenbroek, J.H. Reijnders en P. van Houten, onbezoldigd rijksveldwachter en in dienst van de NV als nachtwaker.

Oprichter van De Rietvink, Thomas van Dijk

Stoomtimmerfabriek De Rietvink aan het Eindhovens Kanaal, opgericht 1904.

Timmerfabriek De Rietvink

De Rietvink was een Stratumse molen aan de Kanaaldijk Noord. Dit gebied wordt tegenwoordig echter gemakshalve tot Tongelre gerekend. Deze molen wordt daarom eveneens onder het kopje Tongelre behandeld.

Er heeft in Tongelre behalve de Collse watermolen nog een molen gestaan. In 1874 kregen P. Smits en C. van Poppel toestemming om een windzaag- en graanmolen te bouwen. De molen kwam te staan bij de Tongelrestraat, ongeveer waar nu de Locomotiefstraat ligt. Het is niet onwaarschijnlijk dat de molen van elders is overgebracht, maar met zekerheid is daarover niets te zeggen. Erg succesvol schijnt de molen niet te hebben gewerkt, want in 1881 was het bedrijf in handen van de Eindhovenenaar T.A. van Dijk, die het een jaar later overplaatste naar zijn nieuwe timmerfabriek aan de haven van het Eindhovens Kanaal. In Stratum dus. Vermoedelijk is het bedrijf naar de molen "De Rietvink" genoemd. Het bedrijf gaf op zijn beurt zijn naam aan het straatje dat erachterlangs liep en dat later een verbinding zou vormen met het Villapark, het Rietvinkstraatje.

De meubelfabriek van firma Van de Somme & Scheepers

Briefhoofd met de stoomtimmerfabriek van Van Dijk-Stumpers aan de Kanaaldijk Noord. Duidelijk afgebeeld wordt molen de Rietvink, 17 sept. 1887.

Sigarenkistenfabriek NV Juliana, Voorteweg D 314. (1917). Opgericht als sigarenkistenfabriek Gebr. Van Dijk in 1908.

Timmerfabriek De Rietvink met de Philips-reclamemolen

Briefhoofd met de stoomtimmerfabriek De Rietvink

Philips reclamemolen op de Jaarbeurs in Milaan 1924.

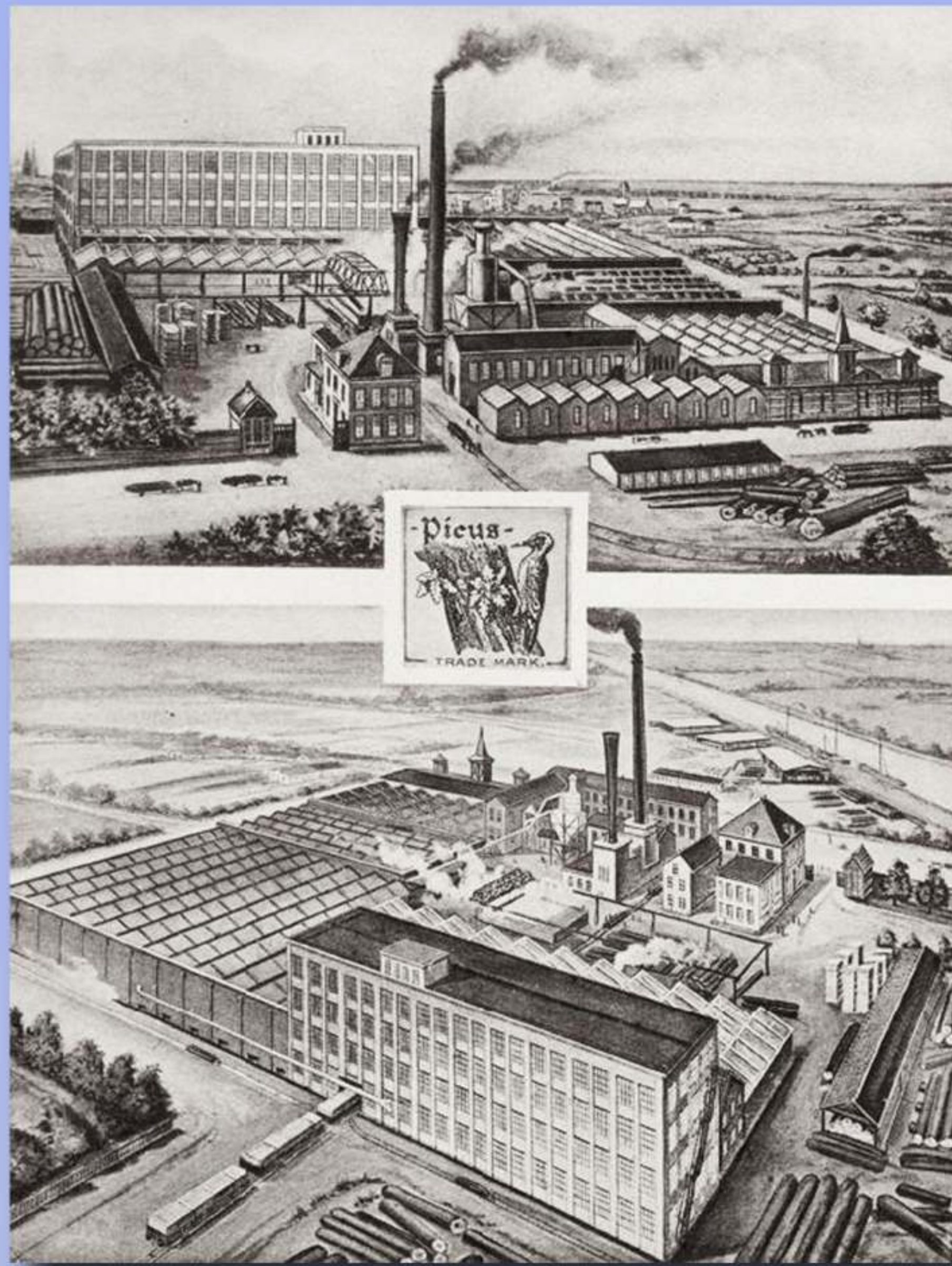
Houthandel Jan van Diepen aan de Schalmstraat 1932.

Timmerfabriek /werkplaats van Frans en Jan van Tuijn, op de hoek van de Zeelsterstraat / Klauwierstraat (Bredalaan).

Houtindustrie

Picus, een overzicht. Tongelresestraat met de panden van Picus v/h J. Brüning en Zoon (fabriek van triplexplaten en sigarenkisten) in twee overzichten.

Aanvoer van boomstammen per schip

Deurenfabriek van Picus.

Picus

Johann Heinrich Jacob Brüning, directeur Picus

J. Brüning, directeur Picus

Villa Elsheim, de woning van Picusdirecteur Brüning

Picus werd in 1883 gesticht, aan de Tongelresestraat in de toenmalige gemeente Stratum, door een zekere uit Duitsland afkomstige Jean Brüning. Onder de bedrijfsnaam "J. Brüning en Zoon" fabriceerde men aanvankelijk sigarenkisten uit schilfineer. Vervolgens werd rond 1909 gestart met de vervaardiging van triplex/multiplex en van daaruit ging men rond 1937 massieve binnendeuren fabriceren, aanvankelijk van multiplex, maar later samengesteld uit diverse materialen. In 1912 werd de bedrijfsvorm omgezet in een naamloze vennootschap, "N.V. Houtindustrie Picus" geheten. (Picus is de Latijnse naam voor specht; de natuurlijke houtbewerker bij uitstek!)

Ca. 1951 begon men nog, met gebruikmaking van hoofdfrequentie-techniek, aan de fabricage van spaanplaat, die als vulling in samengestelde massieve deuren werd gebruikt.

Het bedrijf breidde daarna nog sterk uit, vooral in de sigarenkisten- en deurenfabricage. In 1963 werd een tweede kistenfabriek aan de Industrielaan in Asten geopend en vervolgens werd daar enkele jaren later nog een productiehuis voor de deurenfabricage gebouwd. Er werkten in die tijd in totaal ruim 800 personen bij Picus. Eind zestiger jaren werd in Waalre aan de Willibrorduslaan het bedrijf van meubelfabrikant Verhoeven overgenomen. In deze vestiging werden luidsprekerkasten en vouwboxen vervaardigd. Eind jaren zeventig werden beide dependances opgeheven. Daarna werd de afslanking van het bedrijf ingezet.

Johan Brüning, de zoon van de stichter, verkocht het bedrijf in 1968 aan een Amerikaanse multinational "U.S. Plywood".

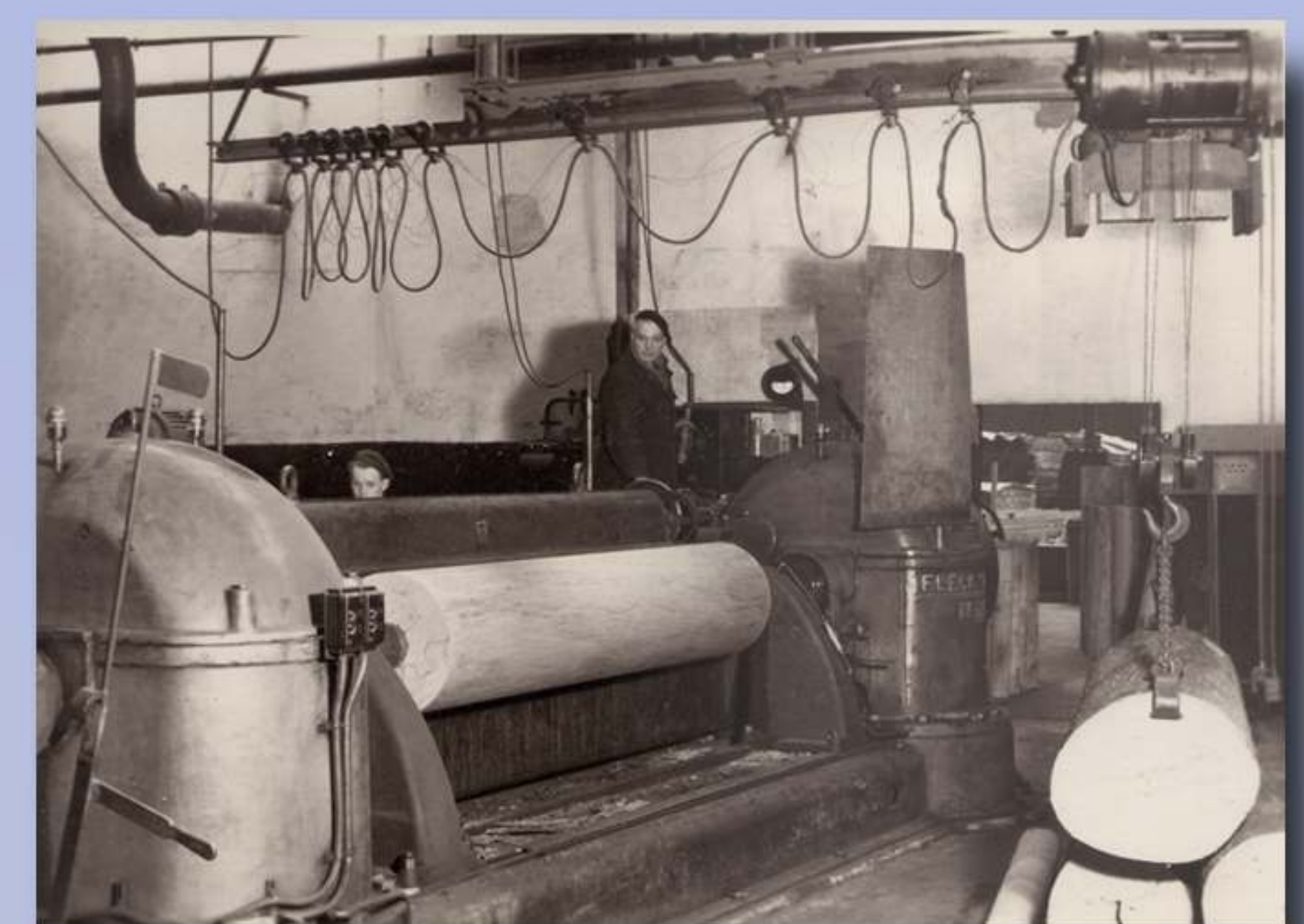
Het maken van sigarenkistjes.

Jean Brüning. De directeur van de Houtindustrie Picus uit Eindhoven in zijn stand op de Jaarbeurs in Utrecht 1918

De boomstammen ontdoen van hun bast.

Schillen van de stam

Het verlijmen.

De fabricage van sigarenkistjes bij de Picus vlak voor de oorlog. De machine waar deze jongedame aan werkt, is een hechtmachine. Hier werden de bodems aan de kistjes bevestigd met nieten. Het ijzerdraad voor die nieten zat op een grote spoel op de machine.

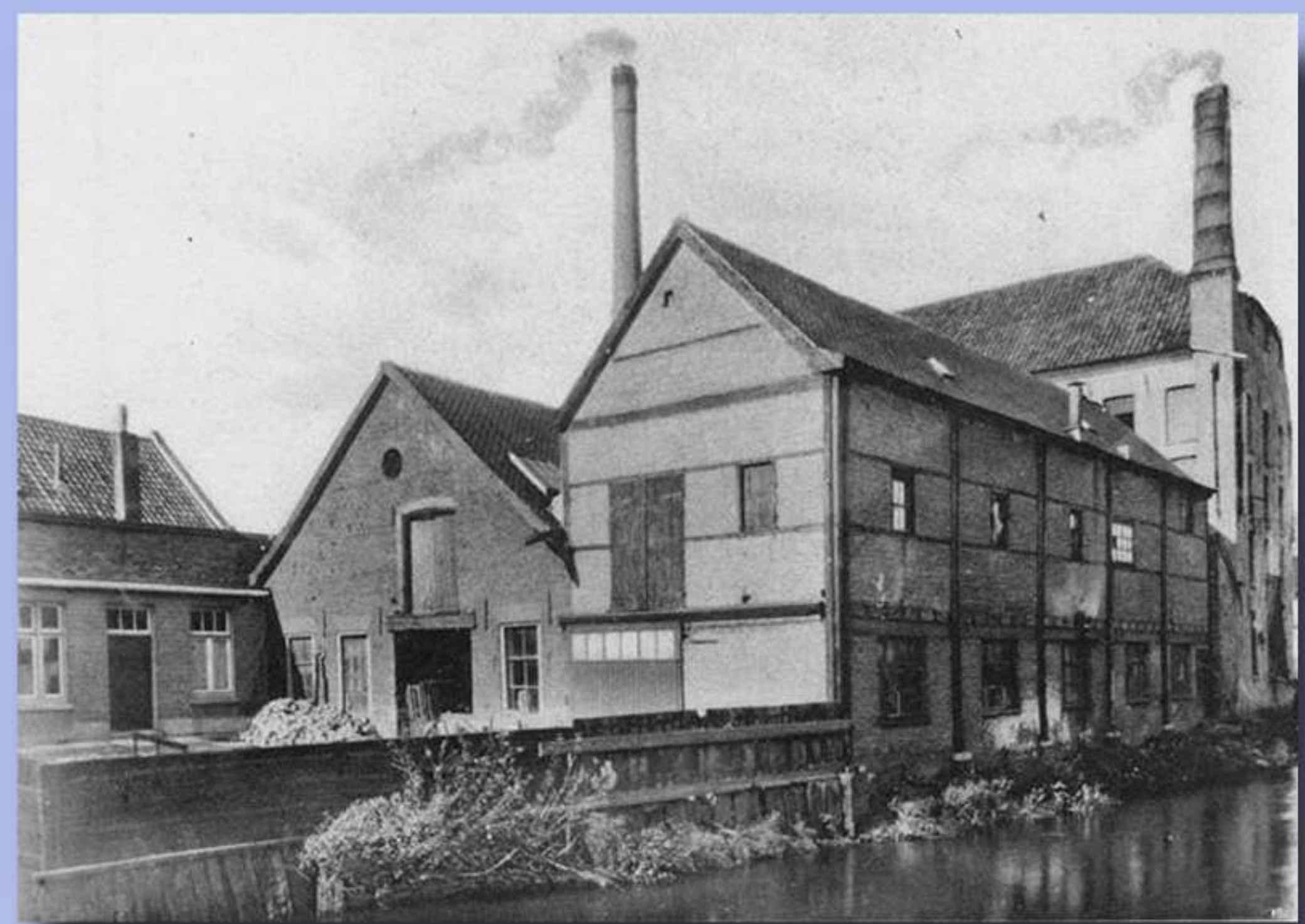
EINDHOVEN
in Beeld

Leerlooierij

Leerlooierij Keunen aan de Domme

Voorzijde van de leerlooierij van Keunen

Leerlooierij van Keunen en Verhagen aan de stadsgracht

De leerlooier

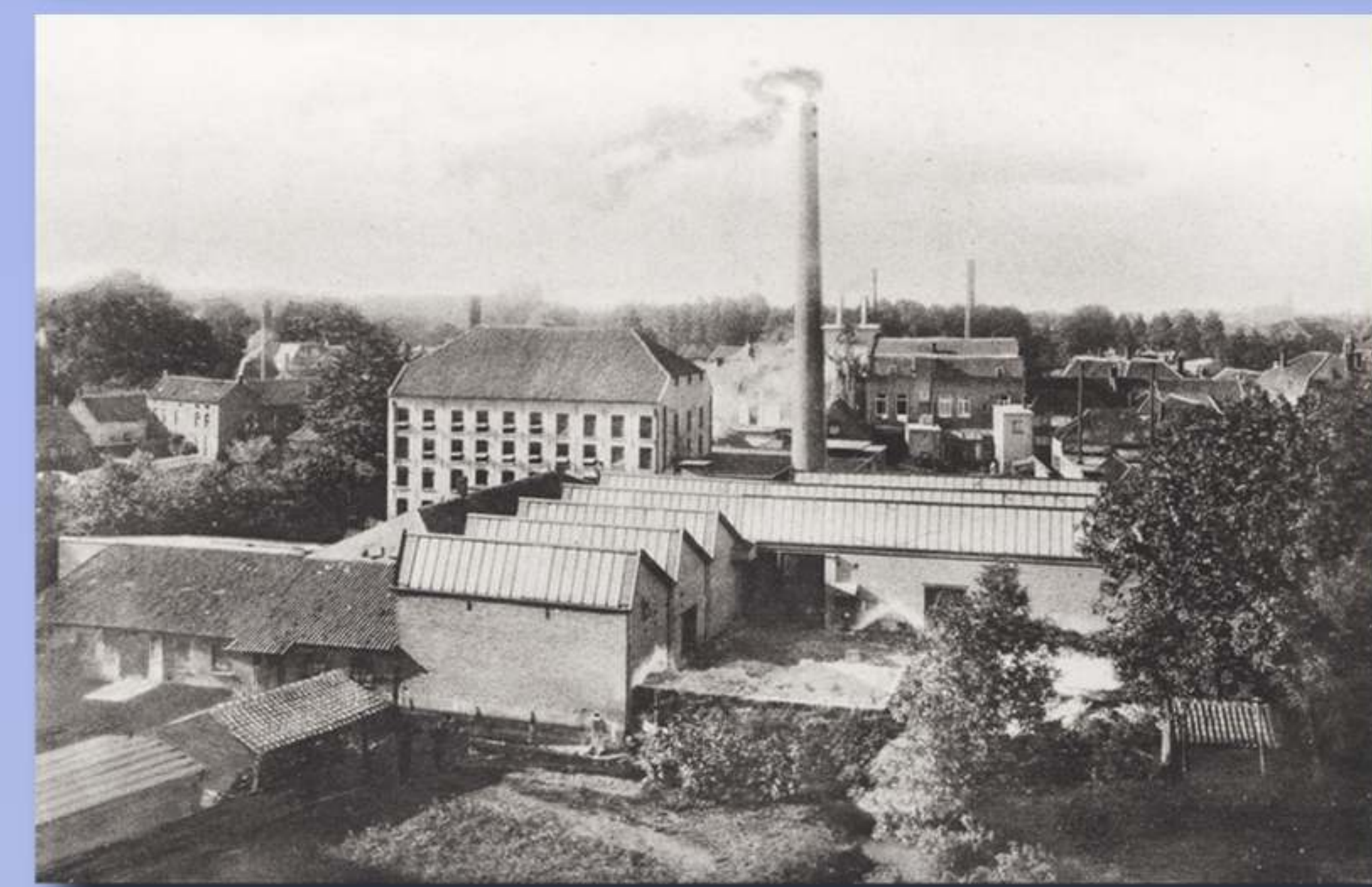
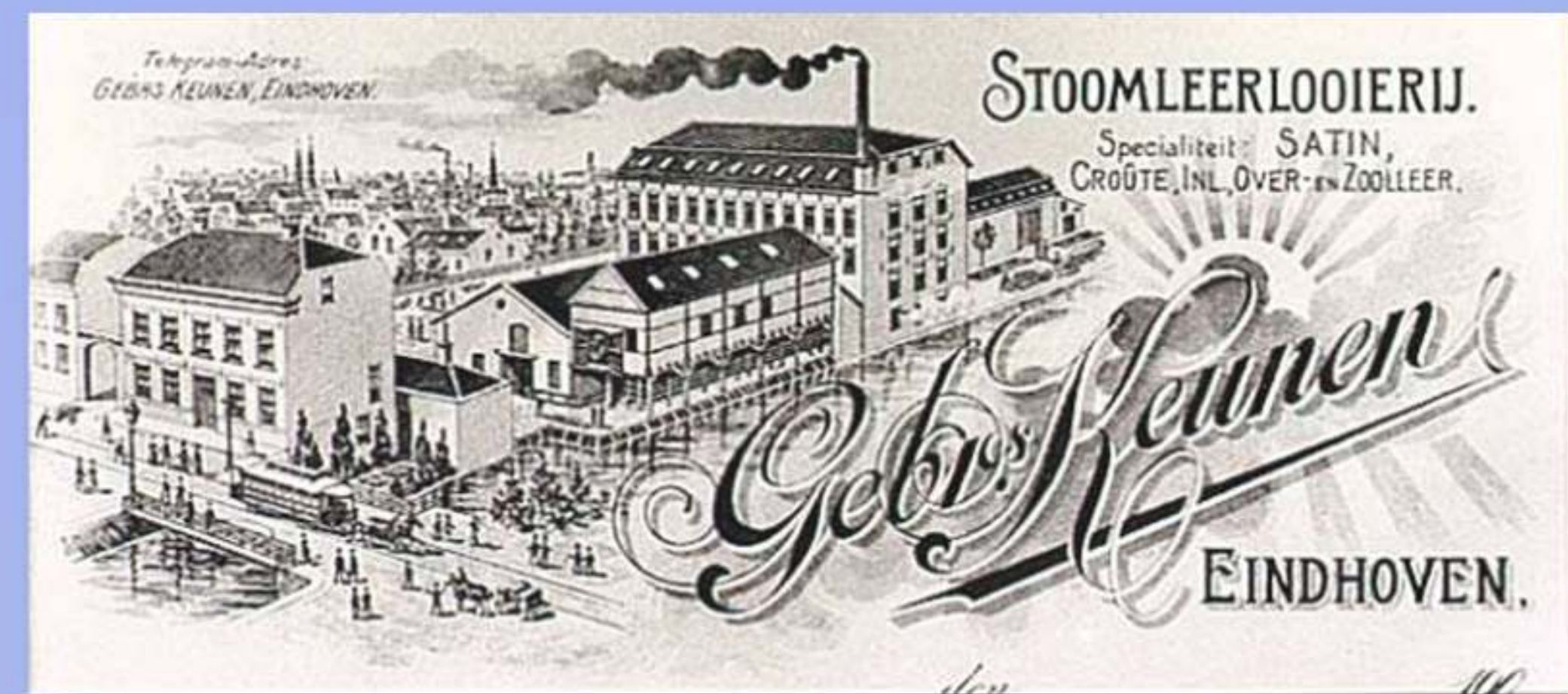

Leerlooierij Keunen

Gebr. Keunen 100 jaar

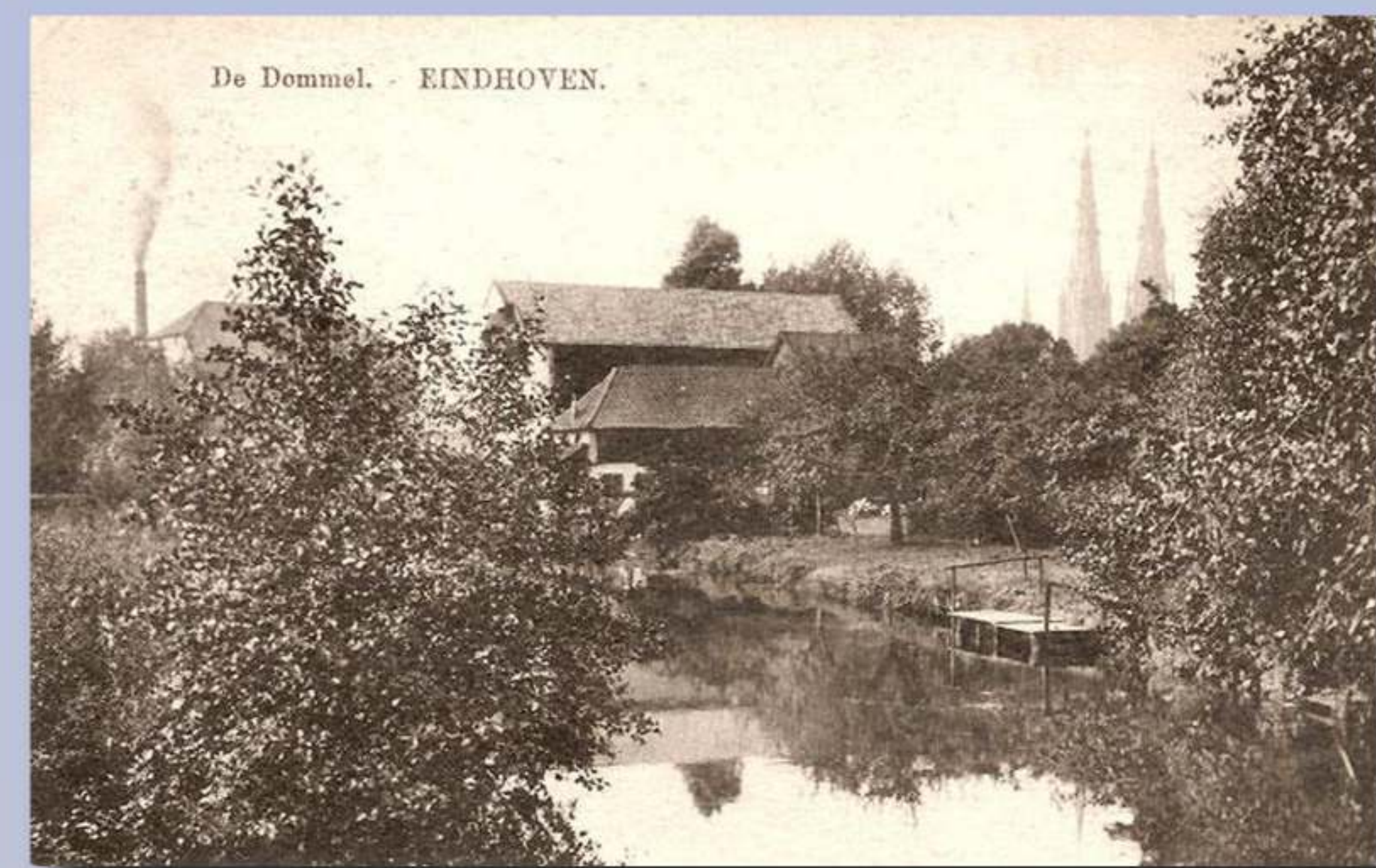
Henricus Keunen neemt in 1828 in Eindhoven een leerlooierij aan de stadsgracht over. Zijn drie zonen vormen de tweede generatie die de fabriek gaat leiden. In 1879 wordt een stoommachine geplaatst. In 1889 wordt een nieuw procédé voor het looien in gebruik genomen. Het bedrijf groeit snel, rond 1900 is er ca. 250 man personeel. Veel leer wordt geëxporteerd naar Engeland, Zuid-Afrika en Nieuw-Zeeland. In 1955 wordt de fabriek gesloopt. In 1869 richt Everardus Keunen samen met zijn zwager Christianus Mennen een luciferfabriek op die zeer succesvol zal worden.

De looierij van Keunen aan de stadsgracht

Leerlooierij A. Verhagen

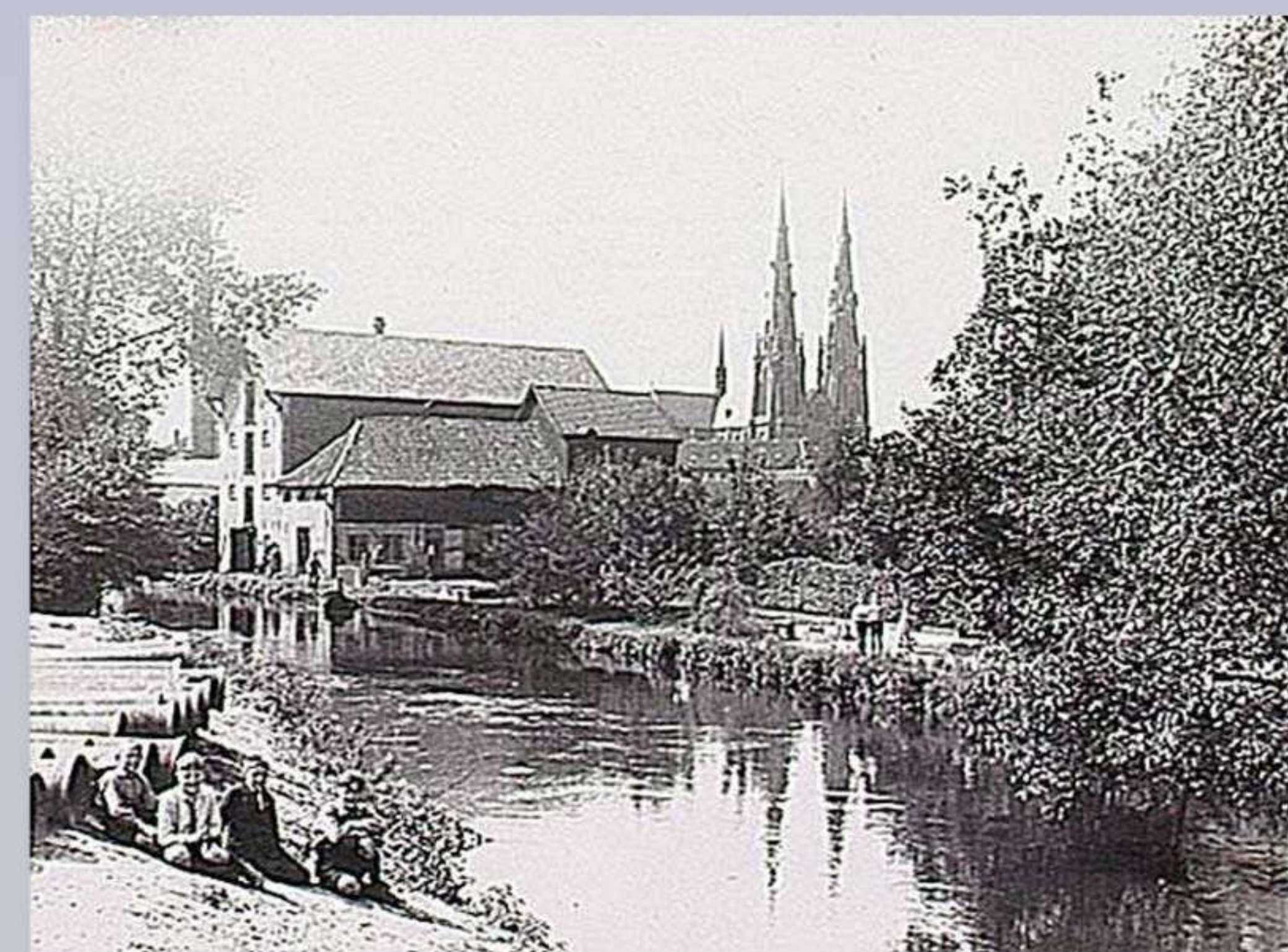
Leerlooierij A. Verhagen aan de stadsgracht met links Leerlooierij Gebr. Keunen 1914

Bernardus Michael Verhagen (Sint Michielsgestel, 1876) richt in 1909 een leerlooierij op aan de Kanaalstraat, grenzend aan de Dommel. In maart 1949 wordt de fabriek gesloten en opgeheven.

Leerlooierij Keunen aan de Vestdijk

Leerlooierij van Verhagen aan de stadsgracht 193

Leerlooierij

Stoomlederfabriek Eduard Vosters

Woenselse Stoomlederfabriek Eduard Vosters

Eduard Vosters

Briefhoofd Woenselse Stoomlederfabriek Eduard Vosters

Personeel Woenselse Stoomlederfabriek Eduard Vosters

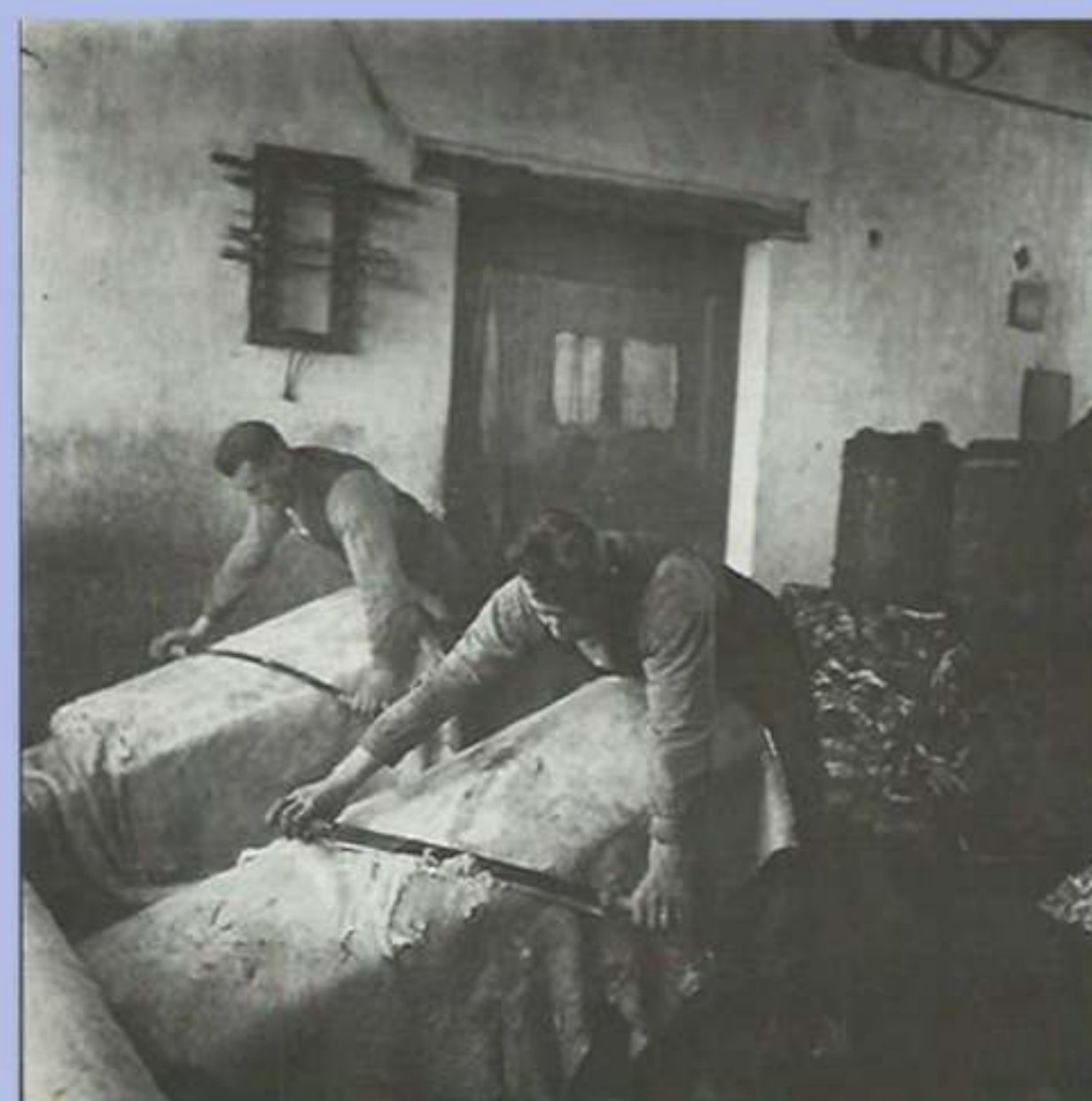
Hub. Glaudemans, leerlooier

Huub Glaudemans (1853, Stratum) had enkele ooms van moeders kant die leerlooiers waren. Hij sticht in 1915 een leerlooierij in een pand aan de Parallelweg met de achterkant aan de Gender. Dit gebouw uit 1882 is eigendom van Gerardus Moonen. Diens zoon is getrouwd met Romualda Keunen, afkomstig uit de bekende leerlooiersfamilie Keunen, die tevens in de luciferindustrie actief is.

Hub. Glaudemans Leerlooier (gebouw rechts) en de Philipsfabrieken met treintransport, anno 1915

Eduard Vosters (Reusel, 1855) vertrekt op 15-jarige leeftijd naar Woensel. Hij wordt opgevangen door de familie Vlijminx die in Woensel, Gestel en Stratum een aantal kruidenierszaken bezit. In 1875 gaat hij naar Brussel om een opleiding leerlooier te volgen. Twee jaar later komt hij terug en begint een leerlooierij met stoomkracht in Woensel. In 1913 brandt de fabriek af, maar wordt herbouwd, en in 1916 zelfs uitgebreid. In 1918 wordt de fabriek gesloten en verkocht.

De leerlooier

Zadelmaker

Zadelmakerij J. Waelbers

Nota Zadelmakerij J. Waelbers

Het looiershuisje

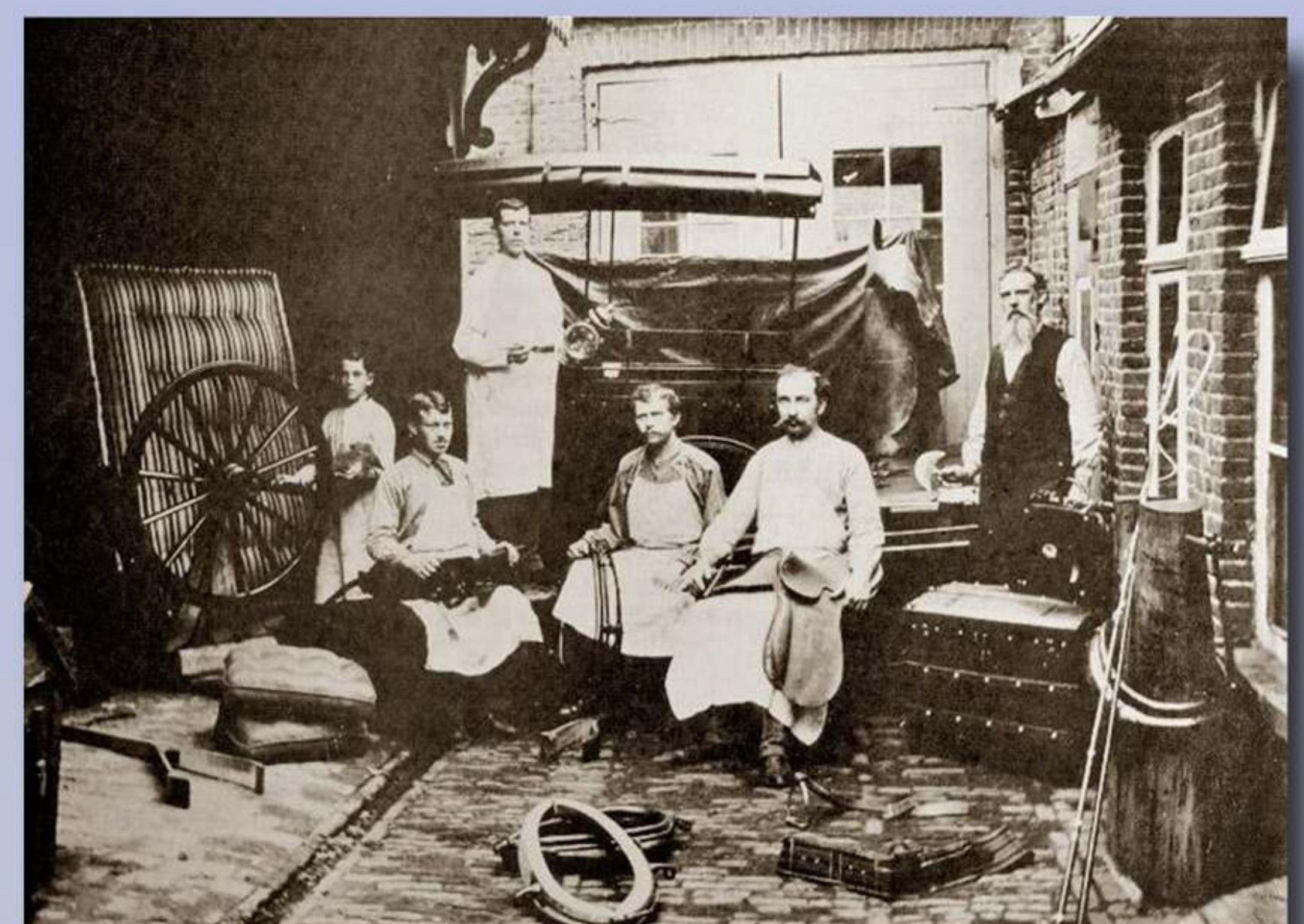
Gebouwd in het begin van de zestiende eeuw. Ook zijn er wijzigingen uit 1640. Het huisje had een bijzondere balkconstructie, die gelukkig bewaard is gebleven. Het dankt zijn naam aan de verschillende leerlooiers, maar ook aan de schoenmakers die er in de loop der eeuwen hebben gewoond. Langs het looiershuisje liep de gemeenteloop. Dit beekje is nog aan de Loostraat terug te vinden. Het water werd gebuikt bij het looien van koeienhuiden.

Het looiershuisje aan Oude Urkhovenseweg 2 uit 1640

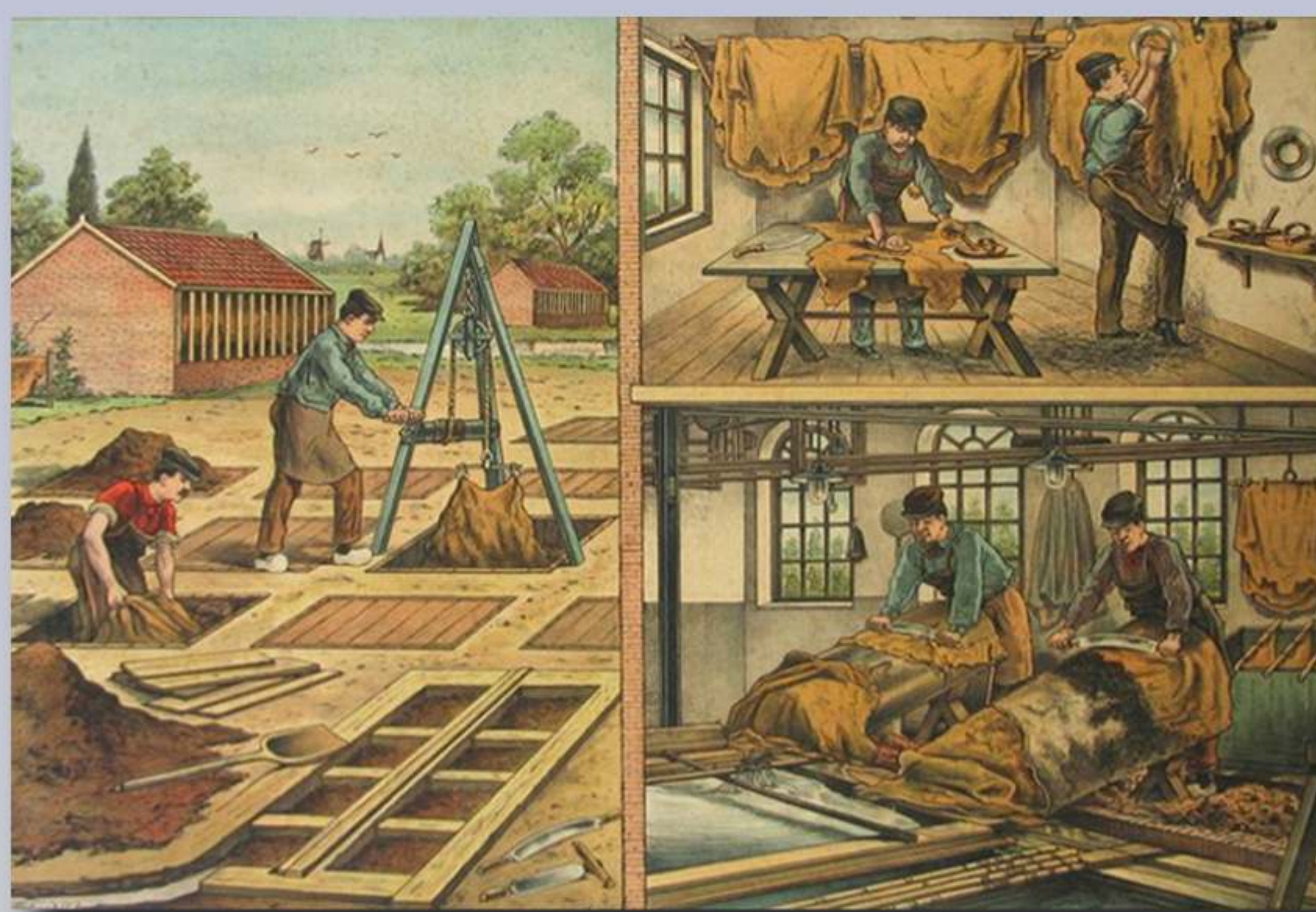

Deze koets- cq scheepskist is een product van Waelbers Zadelmakerij in Eindhoven

Wagenmakerij Waelbers in de Vrijstraat, omstreeks 1900. De man met baard rechts lijkt me de baas te zijn (de "ouwe Waelbers").

Zadelmakerij Smits

De leerlooier

C.J. Smits is de zoon van Zadelmaker en Rijtuigbekleder J.F. Smits uit 's-Hertogenbosch. J.F. leerde het vak bij de fa. C.A Teulings Fabrik van Rijtuigen en Automobiël-Carrosseries op de Vuchterdijk aldaar. Paarden hebben benen en dus ook schoenen. Maar J. Smits zou ook een broer kunnen zijn van C.J. De vader uit 's-Hertogenbosch was al in 1846 meester-zadelmaker, dus 25 jaar, en in 1895 dus ongeveer 75; een beetje te oud om nog een schoen te bestellen. Een hoefijzer werd ook wel een paardenschoen genoemd, maar meestal ging het om iets van leer met een stevige, dikke, zachte zool voor in de stad.

Zadelmaker Petrus Josephus Smits (1877-1946), die zich in april 1910 vestigde in Ten Hagestraat, hoek Jan van Lieshoutstraat.

EINDHOVEN
in Beeld

Luciferfabrieken

De gebouwtjes waar de lucifers gemaakt werden. Als adres had de fabriek Grootte Berg, de naam Luciferstraat kwam pas toen ze al lang vertrokken waren. In 1902.

Luciferfabriek Mennen & Keunen. Houtopslag Molenlucifers. Het hout rechts op de foto zou de opslag van een luciferfabriek zijn. Maar welke? Op de achtergrond rechts de Paterskerk en links de Catharinakerk. De foto is genomen van de Stratumse kant. Foto 1905.

Briefhoofd Luciferfabriek Mennen & Keunen aan de Bergstraat uit 1884.

Lijmbekstraat en de luciferfabriek Dit is de voorlaatste luciferfabriek in Eindhoven, afgebroken in 1977.

De Luciferfabriek De Molen is verhuisd van de Lijmbekstraat naar bedrijventerrein de Hurk, Dillenburgstraat 9, in 1975.

EINDHOVEN
in Beeld

Luciferfabriek Mennen & Keunen

Christiaan Mennen en Everardus Keunen

Luciferfabriek Mennen & Keunen. Het bouwjaar is 1870 en de foto werd 108 jaar later genomen in 1978. Een desolate toestand. Maar inmiddels staat het poortgebouw op de lijst van Rijksmonumenten.

Molen lucifers 1915

Luciferfabriek Mennen & Keunen aan de Bergstraat, uit 1870.

Lucifersfabriek Vissers Langemeyer & Co

Luciferfabriek Vissers. Gezicht op 'het oude kerkhof' over de Vest, met links het gebouw van de lucifersfabriek Vissers Langemeyer & Co. Foto 1890.

Luciferfabriek Vissers Aan de Vestdijk, naast de villa van Mignot op de hoek met de Raiffeisenstraat, stond de luciferfabriek van Vissers 1910.

Factuur 1908 Vereen. Nederlandsche Lucifersfabrieken. Voortgekomen uit Mennen en Keunen, die tot 1907 aan de Vestdijk zaten.

Lucifersfabriek Molenlucifers. Onderin de grens van Strijp en Woensel, de Windgraaf. De bomen staan in Woensel. Verder naar boven de Lijmbekstraat (vroeger Hooge Weg) en de Binnenpad. De school en de kerk aan de Boschdijk. Links tegen de bovenrand het pensionaat aan het Hemelrijken.

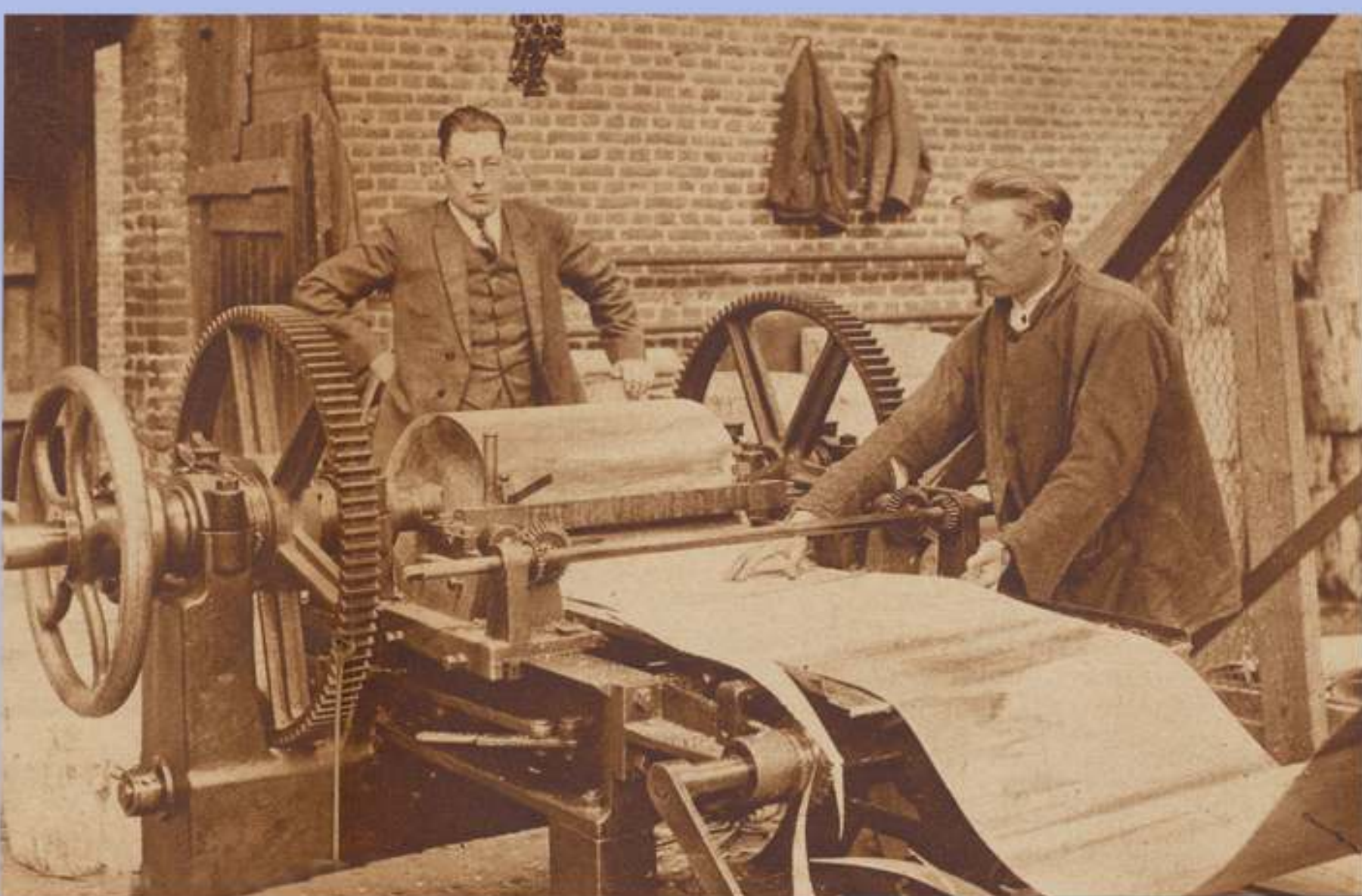
Luciferfabrieken

Luciferfabriek Mennen & Keunen. Houtopslag Molenlucifers
Het hout dat rechts op de foto opgeslagen ligt, zou de opslag van een luciferfabriek zijn.

De lucifer wordt vervaardigd van espenhout, dat uit Rusland en Finland wordt ingevoerd, inlands populierenhout kan voor de bewerking dienen. De boomstammen worden in de elektrische zagerij in blokken van circa 60 cm verdeeld.

De schilmachine snijdt het hout in dunne stroken ter dikte van een lucifer.

De miljoenen stokjes worden in bakken gestort, die gevuld zijn met rode verfstof. Het kleursel is warm, waardoor de rode vloeistof vlugger in het hout trekt. Eigenlijk is deze bewerking overbodig, want de witte lucifers branden evengoed als de rode, doch de beter-wetende afnemers zijn de mening toegedaan dat witte lucifers van mindere kwaliteit zijn. Vandaar het roodverven.

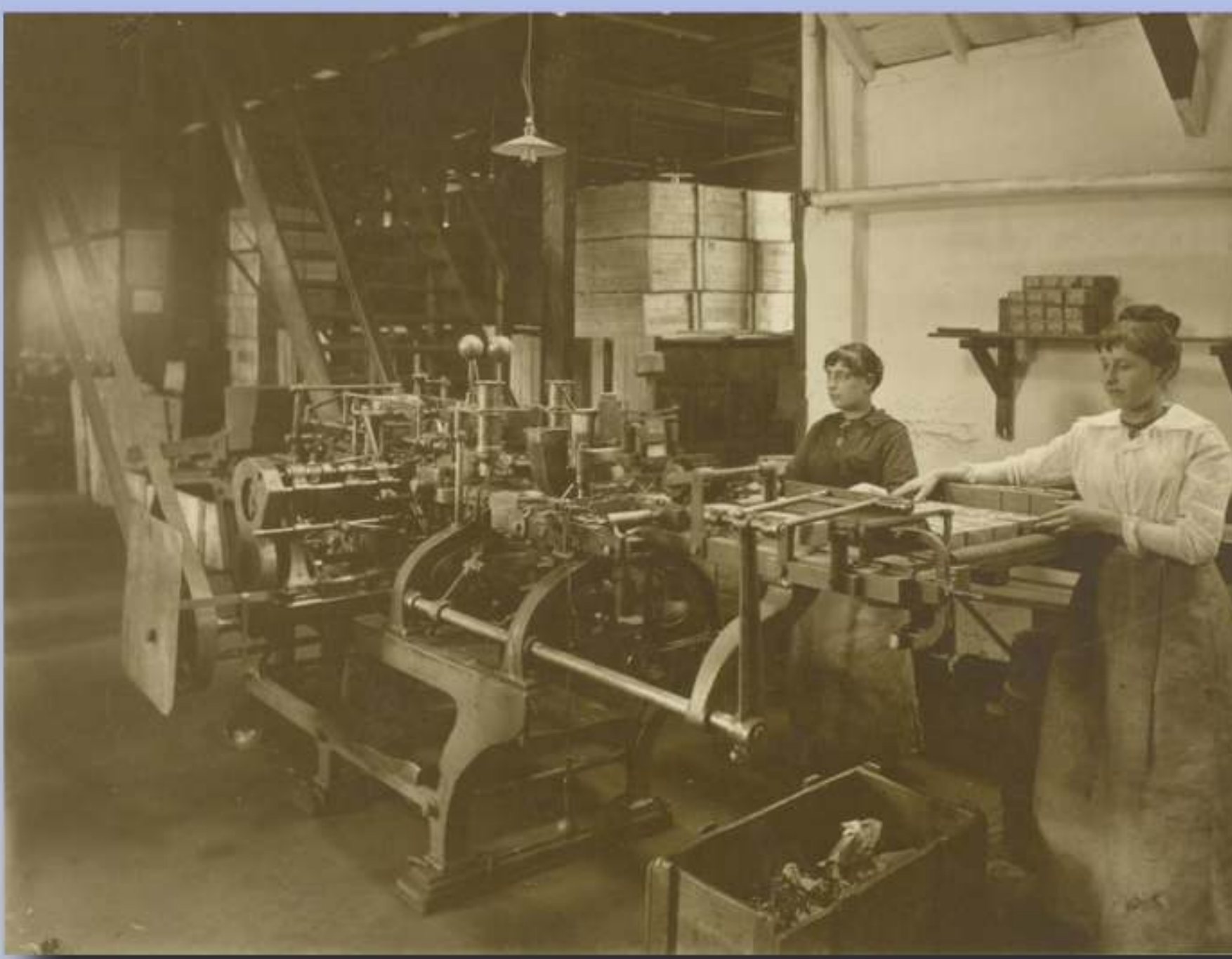

Nadat het eind van het stokje door de paraffine is bevochtigd om het hout beter te doen branden, is het aangestoken en voorziet men de lucifer van een gele kop. Een bord met stokjes wordt door de machine enige malen in de zwavel gedoopt, waarna de lucifers voor afstrijken gereed zijn.

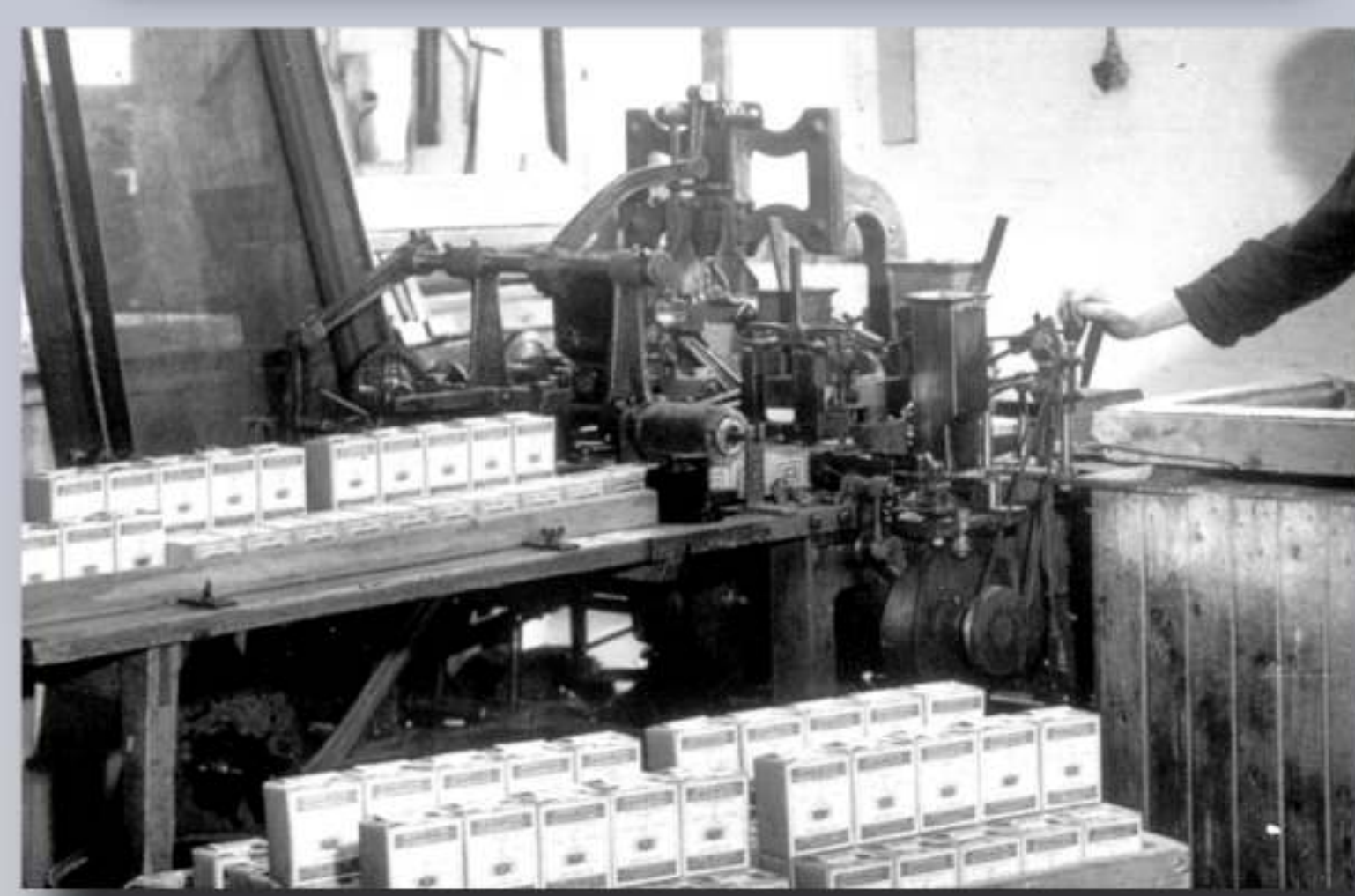
Productie luciferfabrieken

Lucifers verzamelen, 1920.

Pakmachines voor lucifers, Eindhoven.

Machine voor het verpakken van lucifers.

Builmachine; de houtjes worden glad geschuurd in een draaiende trommel, waarna de gebroken stukjes door een zeef vallen; de lucifers komen in de schokmachine terecht waar ze worden geordend en in rekken geplaatst. De jongen bedient beide machines.

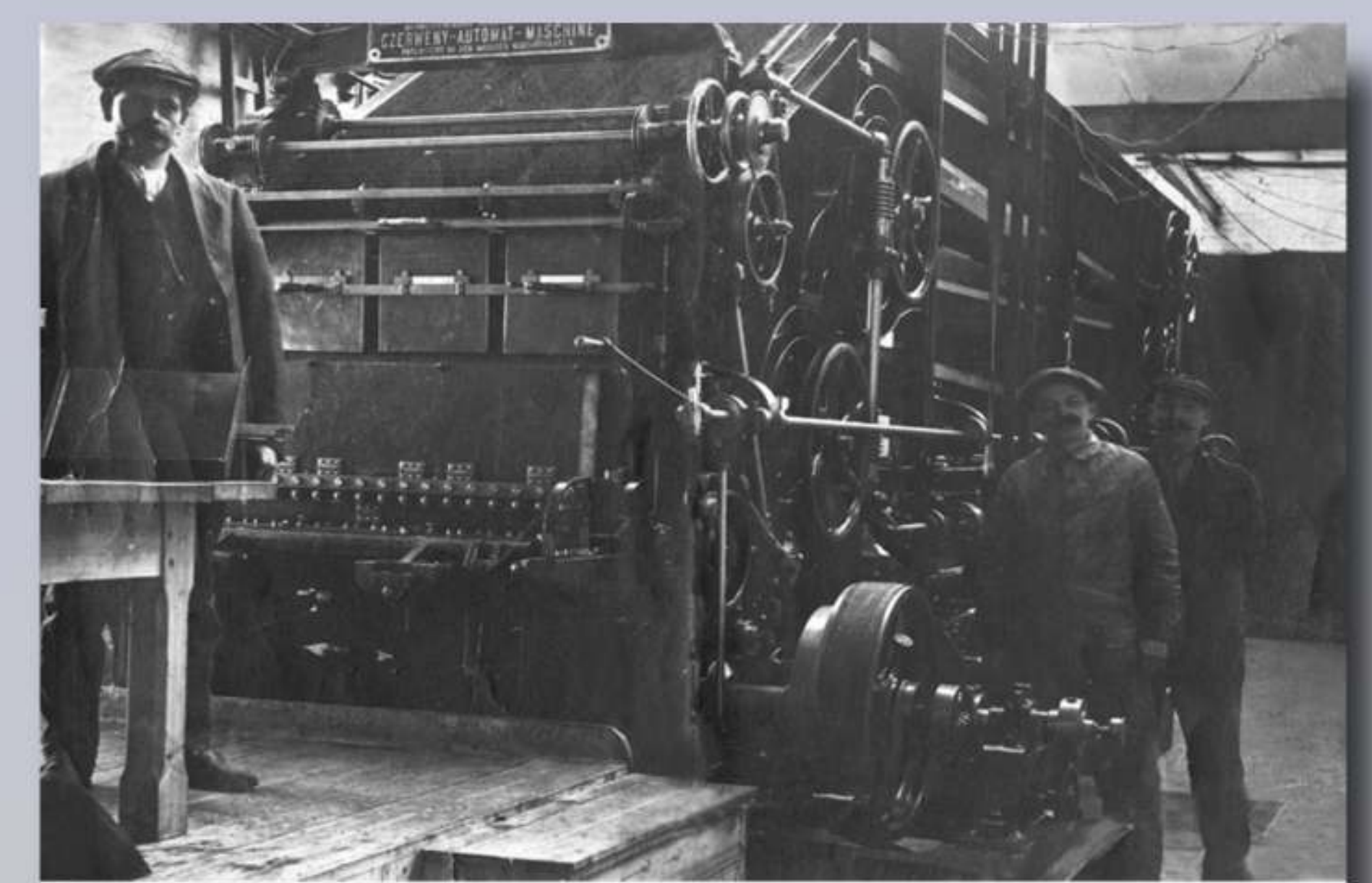
Afrolmachine voor de huizen van de doosjes. Een houtblok wordt afgerold tot lange dunne stroken, die later op de vereiste maat worden afgesneden. De laadjes der doosjes en de houtjes worden op gelijke machines bewerkt, doch de stroken hebben dan een andere afmeting.

Aanstrijkmaschine, dienende om de aanstrijkmasa op de doosjes aan te brengen. Het meisje zorgt alleen voor het invoeren van de doosjes.

Pakmachines voor luciferdoosjes waar de pakken worden gemaakt en een etiket opgeplakt. Deze machine sluit aan op de vorige.

Machine voor het verpakken van lucifers.

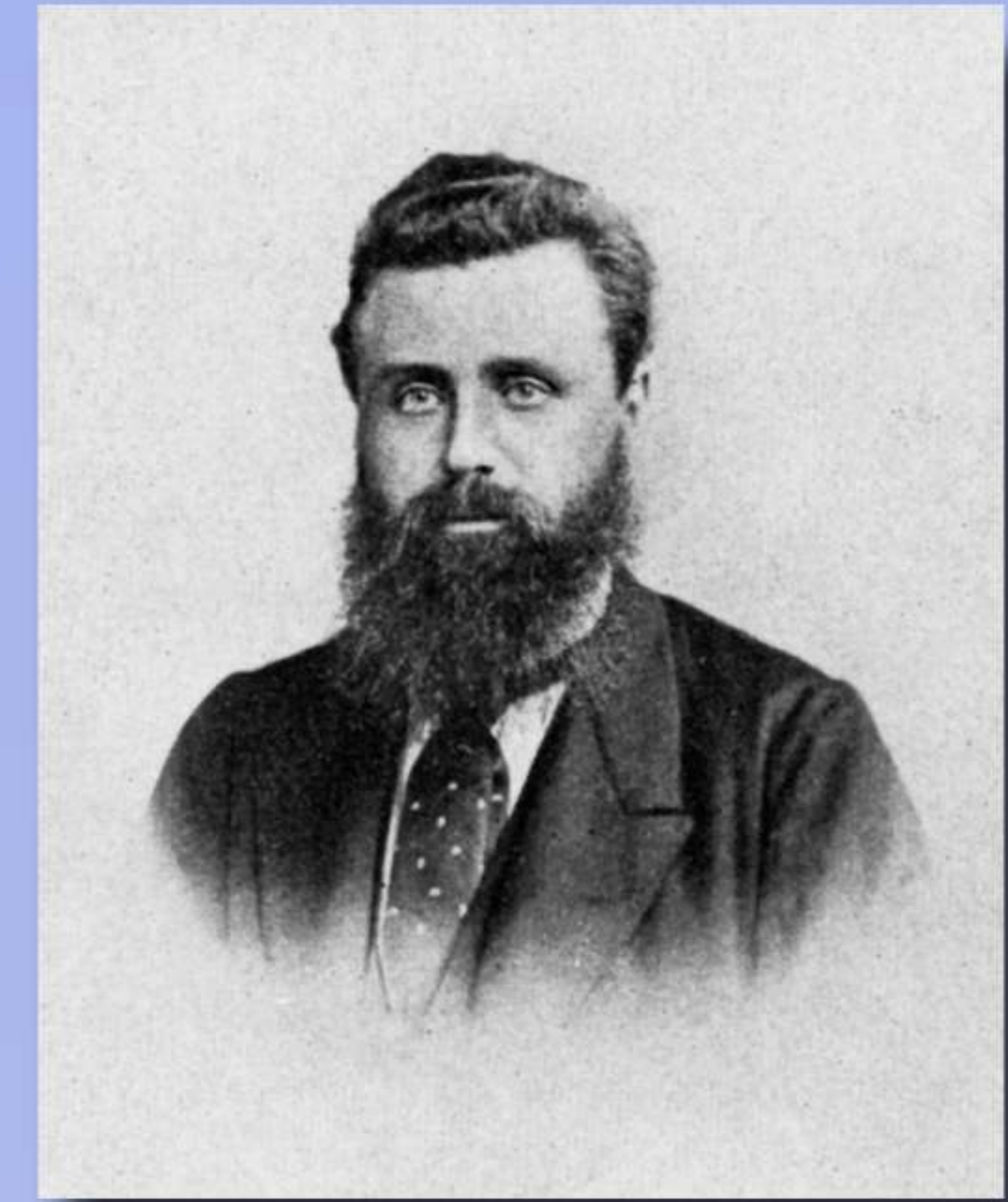
Sigarenfabrikanten

Adolphus John Mignot

Bij het zestigjarig bestaan in 1918 schalden de blijde klanken van een aubade tegen de hoge fabrieksgebouwen op, maar veel van onze meisjes hadden toen meer belangstelling voor de fotograaf.

Anthonius Alexander Martinus de Block

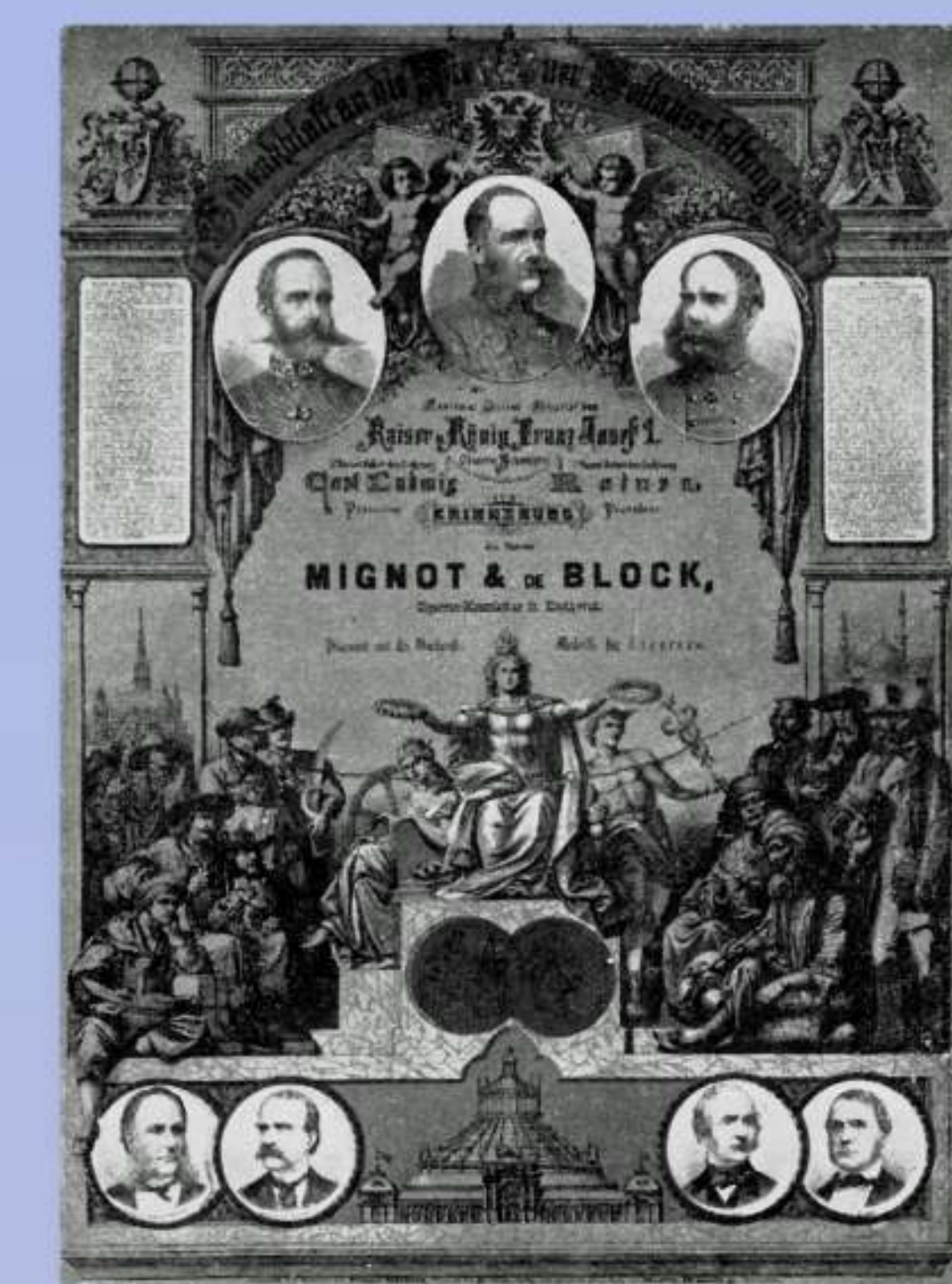
De Remonstrante school in de schilderkunst leverde de bekende voorstelling van een zaiende vrouw.

De uit Charleston afkomstige Adolphus John Mignot ging in 1858 een vennootschap aan met zijn zwager Anthonius Alexander Martinus de Block. Dit resulteerde in de bouw van een sigarenfabriek aan de Kanaalstraat.

In 1870 produceerde Mignot & De Block 38 miljoen sigaren. Deze sigaren werden voornamelijk geproduceerd door vrouwelijke werkkrachten, omdat ruim 71% van het personeel vrouwelijk was. In 1873 werd de fabriek aan de Kanaalstraat uitgebreid. Vanaf dat jaar steeg de productie naar 50 miljoen sigaren, voornamelijk van de merken Senator en Regal.

In 1919 startte het bedrijf met sigarenproductie in Djokjakarta. In 1969 werd de fabricage van sigaren en sigaretten van Mignot & De Block overgenomen door Philip Morris. De sigarenproductie werd voortgezet door Hofnar.

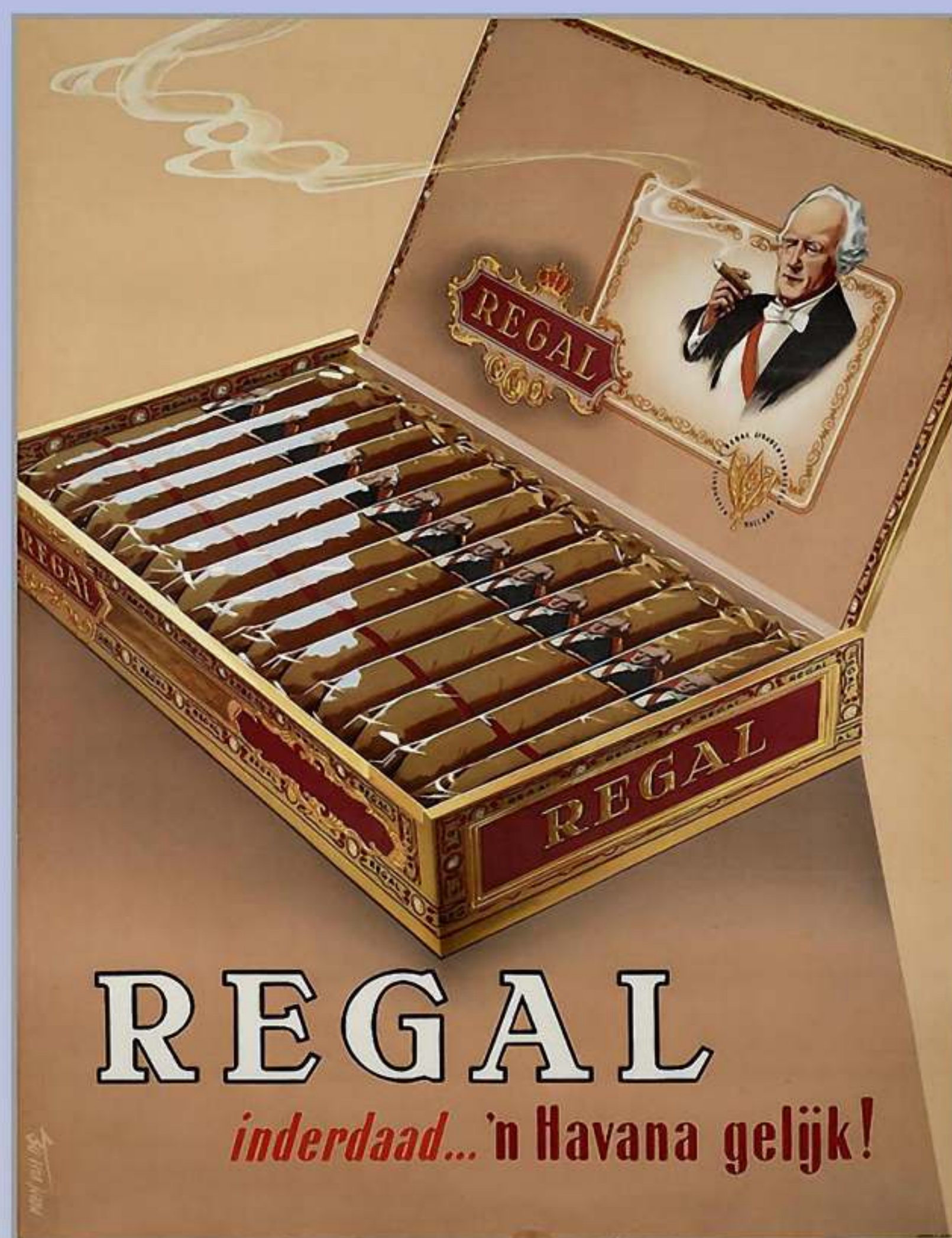
In 1982 verplaatste het Philip Morris-concern zijn sigarettenproductie vanuit Eindhoven naar Bergen op Zoom. Daarna werd het imposante fabriekscomplex gesloopt.

Op de wereldtentoonstelling van 1873 in Wenen ontbraken Mignot & de Block natuurlijk niet met een inzending. Hiervoor ontvingen zij een diploma met aartshertogelijke snorbaarden uit de tijd van Sissi.

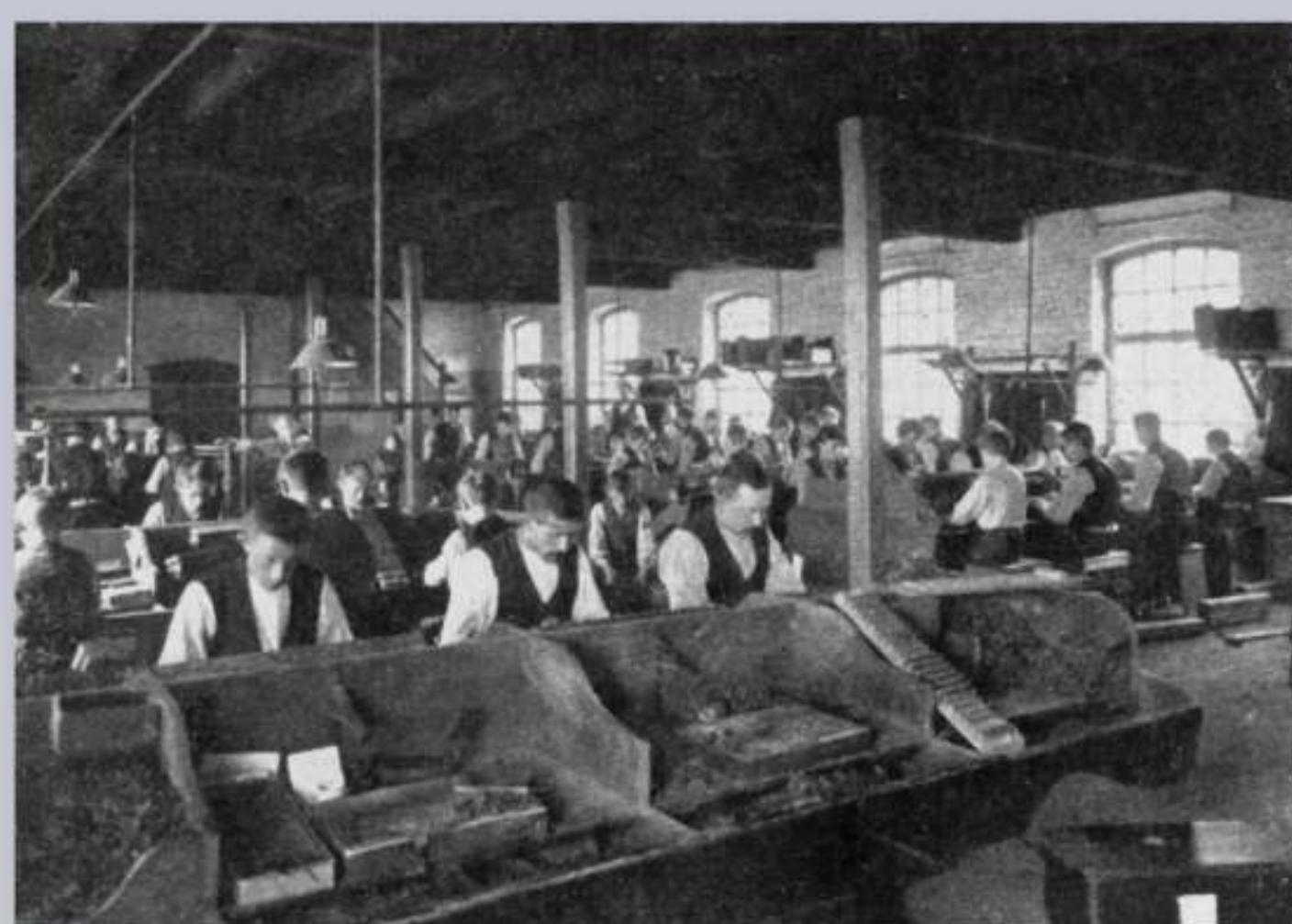
De fabriek rond 1860

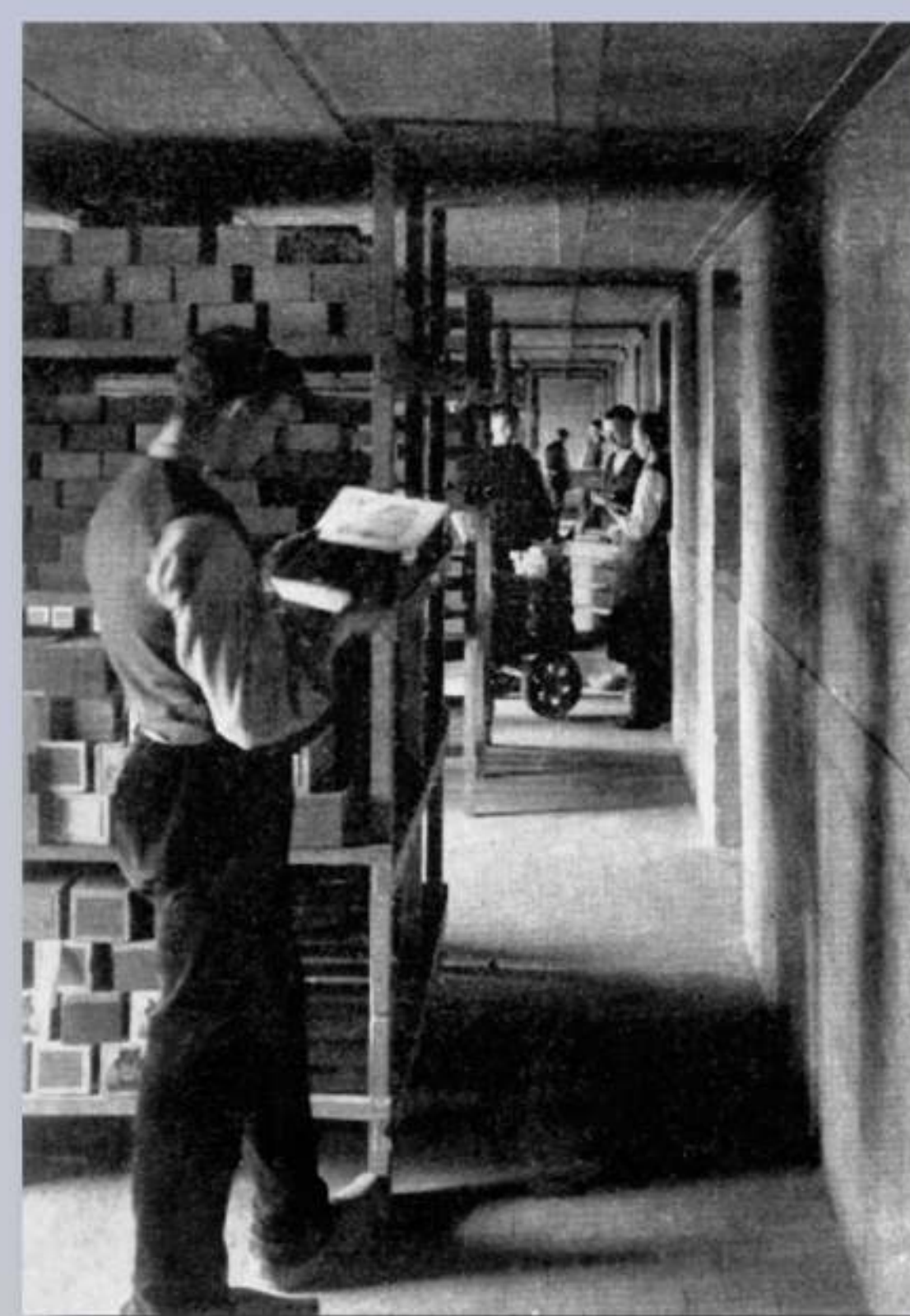
De eerste uitbreiding in 1873

Met schone schort voor werd ijverig gestript door de meisjes

Een blik op de zaal van het oude handwerk voor het edel roockcruydt.

Kritisch bekijkt en beruikt de baas van de droogkamer de inhoud van een kist sigaren, 1908.

De spreekwoordelijke rappe handen beplakten hier de sigarenkistjes.

EINDHOVEN
in Beeld

Sigarenfabrikanten

Henri Jacob van Abbe (Amsterdam, 8 januari 1880 - Eindhoven, 18 november 1940).

N.V. Karel I Sigarenfabriek voorheen H.J. v. Abbe.

In de tweede helft van de 19e eeuw stond Eindhoven bekend als La ville fumée vanwege de vele tabaksfabrieken die er gevestigd waren. De reden hiervoor was het feit dat de lonen in de regio Brabant beduidend lager waren dan in de rest van het land, een feit dat ook invloed heeft gehad op de keuze van Philips om zich in Eindhoven te vestigen. De Karel I sigarenfabriek van Henri van Abbe werd in 1915 een feit. Vijf jaar later werkten er in de fabriek ruim 600 mensen. Karel I was daarom in de jaren voor de Tweede Wereldoorlog dus de belangrijkste werkvoorzieners in Eindhoven na Philips. De fabrieken in Eindhoven stonden in hun tijd bekend als modern en waren ingericht met oog op orde en hygiëne. Na de Tweede Wereldoorlog liep de winst terug. In 1969 werd het bedrijf verkocht. In 1971 brandde de fabriek af. Vandaag de dag is een muur aan de Tongelresestraat het enige overblijfsel van de fabriek.

Het controleren van een baal tabak op kwaliteit, 1933.

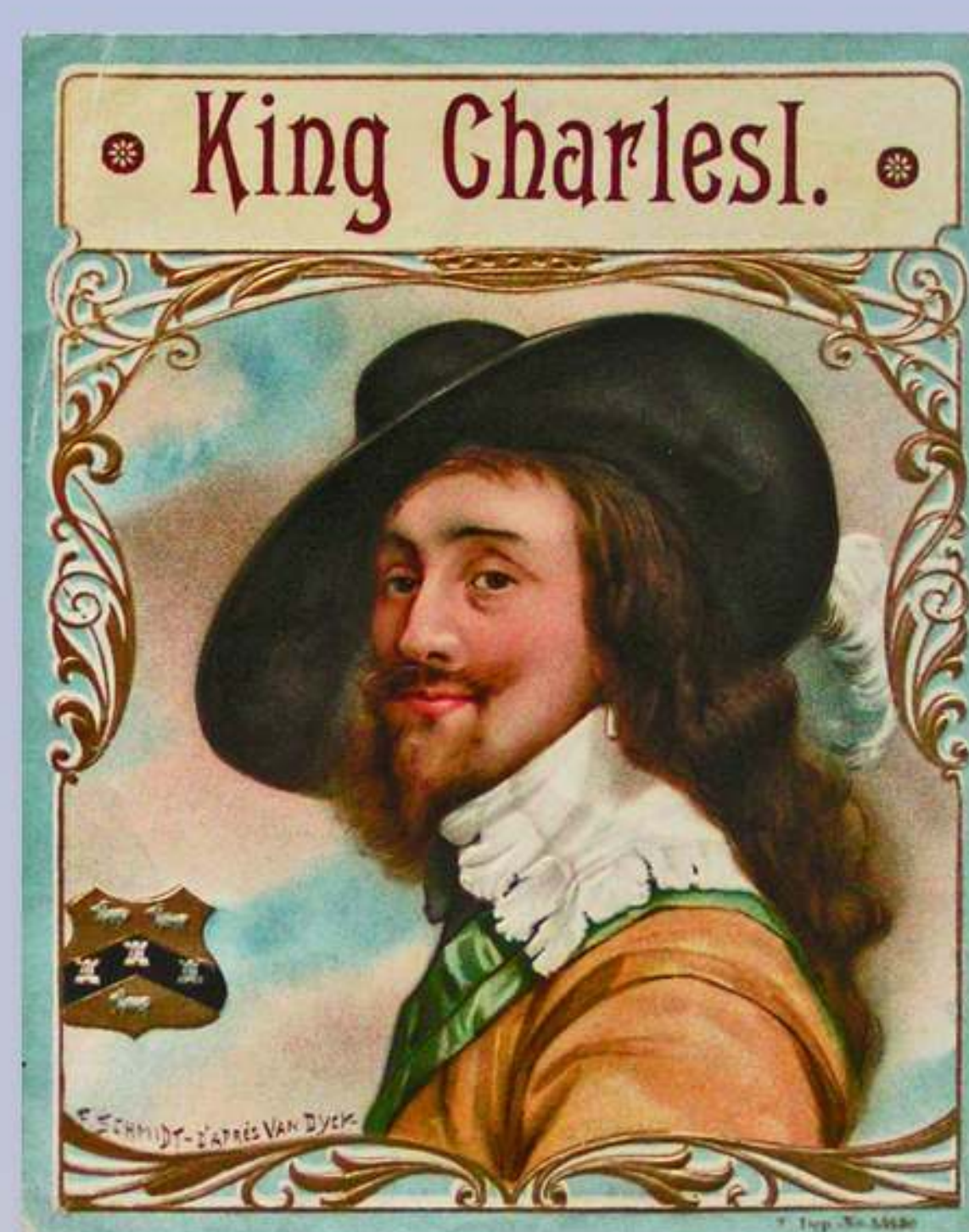
Het aanleveren van de tabak vanuit Soerabaja, 1930.

De Karel I-fabrieken aan de Tongelresestraat, 1930.

De sigarenmakers aan het werk.

Het aanbrengen van de etiketten op de kistjes en dozen.

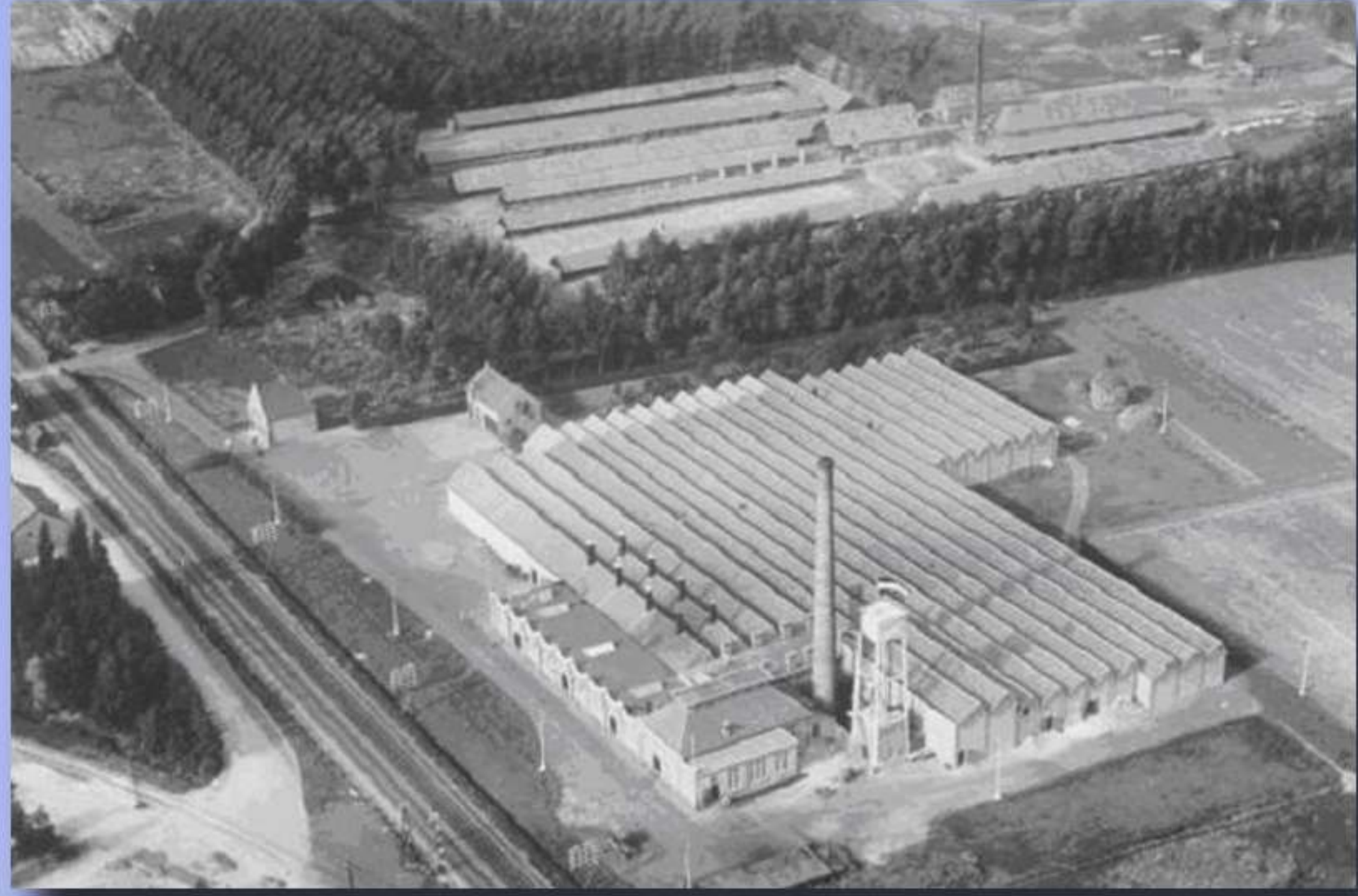
De zaal van de sigarenmakers.

Het vullen van de sigarenkistjes.

Steenindustrie

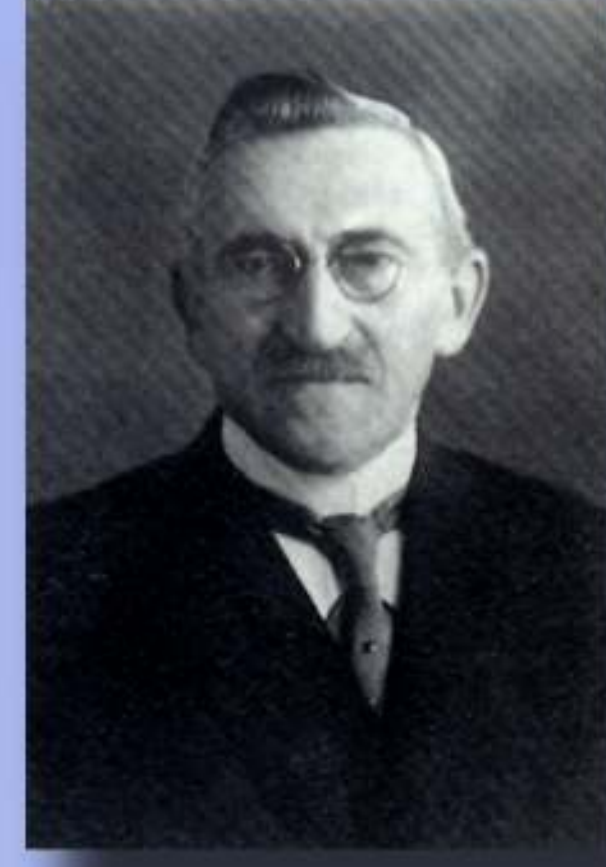
Steenfabriek Bazelmans & van Hapert

Steenfabriek Bazelmans & van Hapert. Onder op deze luchtfoto loopt de spoorlijn naar Boxtel-Den Bosch. Rechtsonder ligt de textielfabriek van Baekers Raijmakers. De rij hoge bomen staat aan de Steenstraat en aan de andere zijde staat de steenfabriek

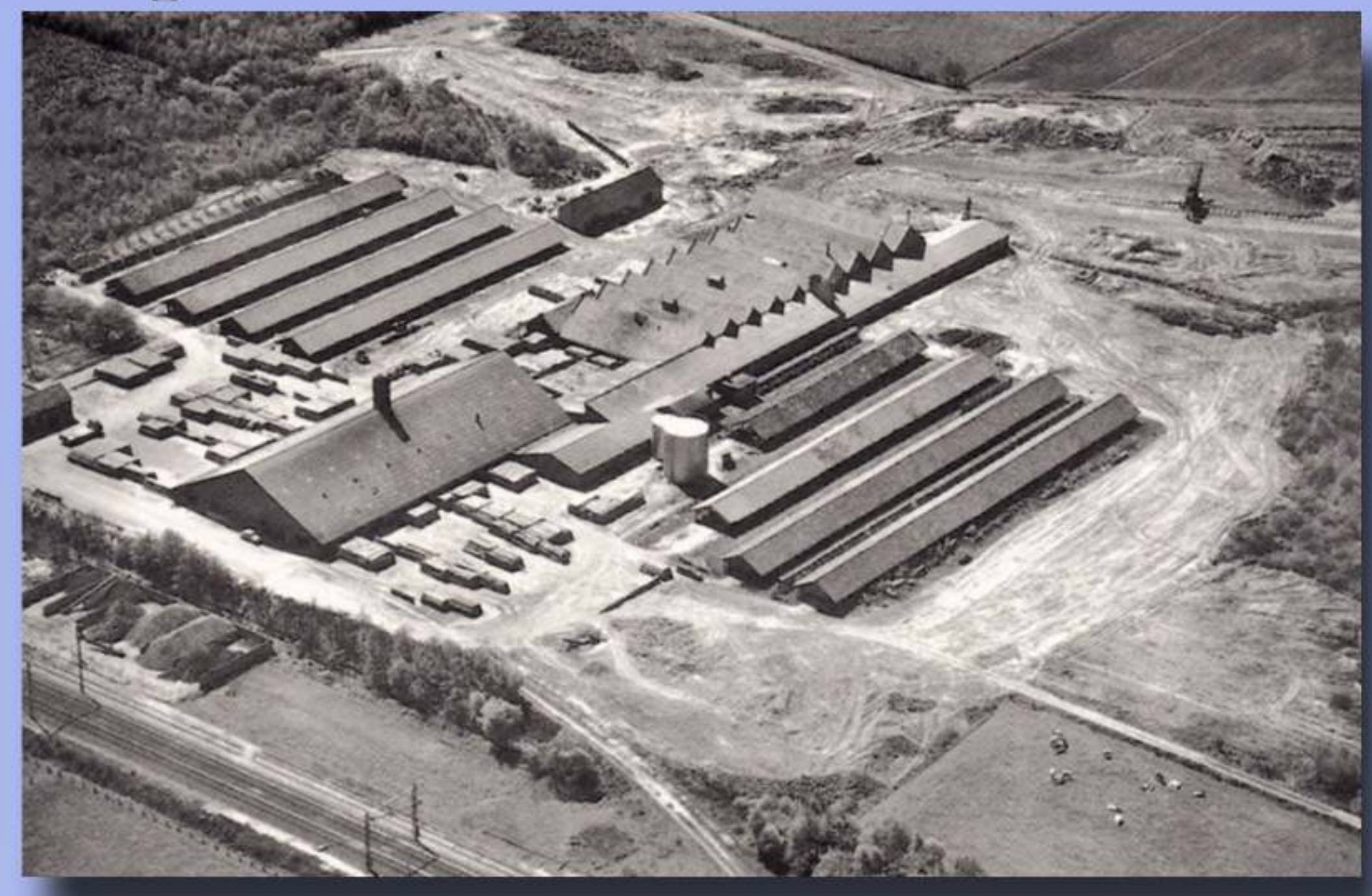
Willem van Hapert
1882-1938

Jan van Hapert
1874-1942

De familie Van Hapert, baksteenindustrie

Te Woensel werd medio 1897 door J.A. van Glabbeek de grondslag gelegd van de N.V. De Achtse Steenfabriek en omstreeks diezelfde tijd ontstond het steenbakkersbedrijf in de zogenaamde Polderhoek aan de Lijmbekstraat (de latere Steenstraat) te Woensel. De eigenaren van deze baksteenfabriek waren de families Bazelmans-Habraken te Zeelst en Van Hapert-Habraken te Woensel. In 1911 werd deze handvormsteenfabriek met ongeveer veertig werknemers een vennootschap onder firma, genaamd Bazelmans & Van Hapert, aangegaan door de steenfabrikanten Bazelmans te Zeelst en J. Van Hapert te Woensel. In 1917 werd de naam gewijzigd in firma Van Hapert & Bazelmans en de directie werd toen gevoerd door de neven Jan van Hapert te Meerveldhoven en Antoon Bazelmans te Strijp.

N.V. Steenfabriek W. van Hapert langs het spoor aan de Mispelhoefstraat. Acht, 1956

Huize De Wetering aan de Boschdijk te Eindhoven Woensel, genoemd naar een oude waterloop. Het huis werd in 1911 bewoond door de familie Van Hapert-Maas en werd wegens de aanleg van de rondweg in 1955 gesloopt

Steenfabriek W. van Hapert & Co. te Woensel in de jaren twintig: het persen van stenen en het transport naar de droogloods.

Steenfabriek W. Van Hapert & Co te Woensel in de jaren twintig: transport van gevormde stenen naar droogrekken en loodsen

Steenfabriek Van Hapert en Philips Nederland. Aan de Boschdijk ter hoogte van de Willem van Noortlaan stond aan de overzijde de steenfabriek van Van Hapert. In 1964 werd direct daarnaast het nieuwe hoofdkantoor van Philips Nederland gebouwd. Dit is, zeker voor die tijd, een historisch plaatje waarop oud gaat wijken voor nieuw, maar nog net samen gefotografeerd kan worden. Van Hapert had dan wel een hoge schoorsteen, maar Philips zou hem met zijn 66 meter ruimschoots overtreffen. En daarmee was Philips Nederland in 1965 meteen het tweede hoogste gebouw in Nederland.

Deel van de fabriek van Bazelmans & Van Hapert

Ontmanteling steenfabriek van Hapert, Boschdijk

De steenfabriek van Van Hapert op de plaats waar nu Philips Nederland staat.

Personeel Steenfabriek Bazelmans & Van Hapert 1917

Ringoven Steenfabriek. Tengevolge van aankoop, in verband met uitbreidingsplannen van Philips, verdwijnt de oude steenfabriek van Bazelmans & Van Hapert in de Steenstraat. We zien hier het afbreken van de ringoven.

De ringoven

Steenfabrieken

Steenfabriek De Meierij

Steenfabriek De Meierij

Steenfabriek De Meierij steenoven

Steenfabriek De Meierij op Blaarthem. Het bedrijf werd in 1911 overgenomen door de uit Eindhoven afkomstige J.H. van de Ven. De oorspronkelijke naam was Machinale Steenfabriek De Meierij. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd de steenfabriek gesloten. Later, nadat de fabriek weer was opgestart, verdwenen de beide schoorstenen, omdat toen een nieuwe oven in gebruik werd genomen. In 1968 is de fabriek door de gemeente Eindhoven onteigend en kwam er een einde aan het bestaan van steenfabriek De Meierij. Begin juni 1969 werd de steenfabriek definitief ontmanteld en begin 1970 helemaal afgebroken om plaats te maken voor de verdere uitbreiding van het plan Gestelse Ontginning, in de directe omgeving van de fabriek.

Steenfabriek De Meierij

Briefhoofd steenfabriek van de firma Gloudeman

Steenfabriek de Koraal. Hier zie we hoe er in de zogenaamde hallen werd afgeslagen. Met afslaan wordt het volgende bedoeld: de klei, die nog in de vormen zit, wordt op het bankje waarop een stapelbaar plankje (hortje) is geplaatst zodanig omgekeerd dat de (klei)stenen op het plankje (hortje) achterblijven om vervolgens door de andere collega te worden opgestapeld om te drogen. Er hoort ook nog een derde collega bij die de hortjes plaatst. Die is even pinkelen denk ik. Het afslaan, wegzetten en hortje opleggen wordt om de zes wagens afgewisseld. Zodoende kon je even bijkomen.

Steenfabriek de Koraal. Dit zijn oude maten van steenfabriek de Koraal. Hier zitten ze lekker op de pers met Baas Malte. De enige keer dat Malte dat ooit gedaan heeft. Peter Heesakkers en daarnaast Luc van Lieshout. Onder Harrie Thomassen en helemaal rechts d'un blauwe van Och. Linksboven is Noud Kersjes de Strijk uit Strijp. Bartels Pipo uit Strijp en met pet W. v.d. Gevel van de Kasteelweg.

Steenfabriek de koraal, Zeelst

Steenfabriek de koraal zeelst

Briefhoofd Steenfabriek de Koraal

Steenfabriek de Koraal aan de Blaarthemseweg 1958

Steenfabriek De Vlijt

Machinale steenfabriek De Vlijt. Glaudemans & van Gestel - Machinale steenfabriek De Vlijt gevestigd aan het eindhovens kanaal

Eindhovens Kanaal, de zwaikom 1890. De gebouwen en stapels stenen op de achtergrond zijn van Glaudemans & van Gestel - Machinale steenfabriek De Vlijt.

Daf fabriek en boven de steenfabriek van de firma Gloudemans 1951

Machinale steenfabriek De Vlijt. Volgens de afbeelding gevestigd aan een kanaal, waarschijnlijk het Eindhovens Kanaal

Personeel steenfabriek De Vlijt

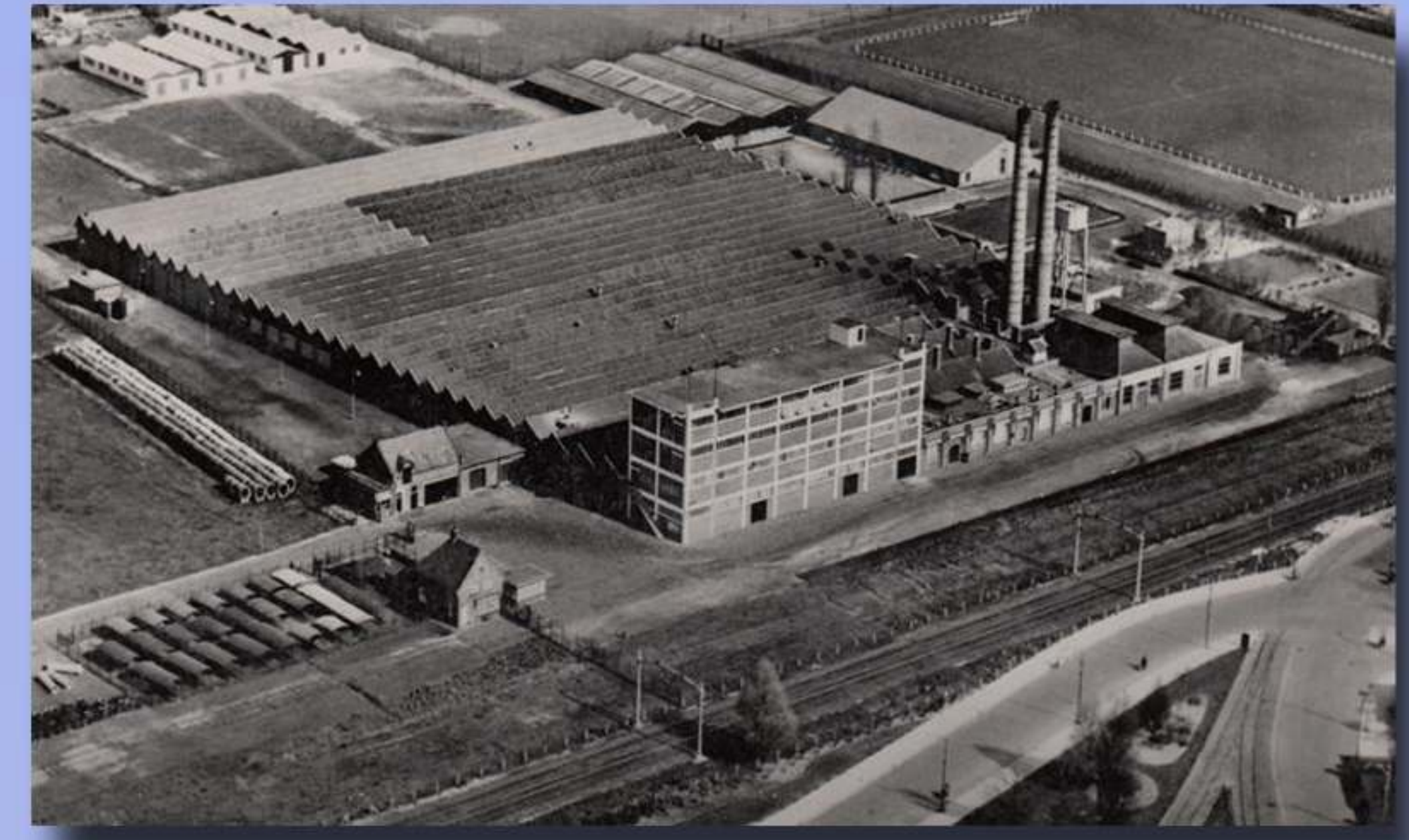
Textielindustrie

Baekers Raymakers Textielfabrieken, 1915.

Willebrordus Johannes, Willy Baekers 1841-1907, vormde samen met zijn broer Henry de directie van Baekers Raymakers Textielfabrieken.

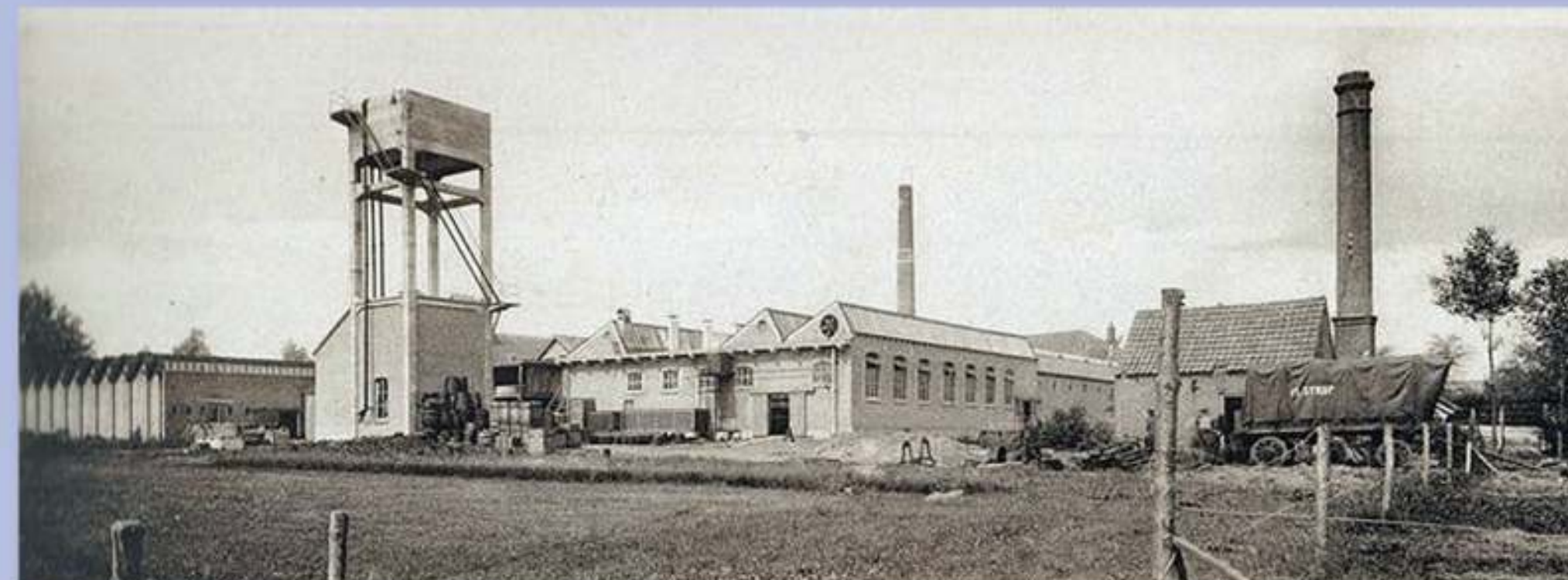
NV. Baekers & Raymakers in de jaren 30.

Josef Elias (1811-1891) met drie van zijn kleinkinderen. Omstreeks 1829 kwam hij naar Nederland vanuit zijn geboorteplaats Pattensen bij Hannover. Hij huwde Johanna de Jongh uit Eindhoven en vestigde zich in Someren. Enige jaren later verhuisde hij naar Heusden, waar hij een weverijbedrijf had samen met M. Broekhuysen. In 1855 verhuisde hij naar Eindhoven-Strijp, waar hij zelfstandig een bedrijf stichtte.

De Eliasfabrieken op het Schouwbroek in Strijp in 1917.

Panorama Eliasfabriek aan de Strijpsestaat.

Ignatius de Haes, 1836-1904, oprichter van de Eindhovense Katoenmaatschappij aan de Dommelstraat. Jarenlang "directeur" van de koninklijke Harmonie Apollo's Lust. Cultuurliefhebber en dierenliefhebber. Betrokken bij het Eindhovens maatschappelijk leven. Lid van het ridderlijke gilde van Sint Sebastiaan en lid van de sociëteit Amicitia.

Ing. de Haes, Eindhoven bont- en jacquardweverij, matrassatijns, twijnerij, ververij en appreture.

De BEHTI (Baekers-Elias-de Haes Textielindustrie) werd opgericht in 1961 als een samenwerkingsverband tussen Baekers, De Haes en Elias.

Reden tot deze samenwerking was de achteruitgang van de economische omstandigheden voor de textielindustrie. In 1965 ging BEHTI op in de KNTU (Koninklijke Nederlandse Textiel Unie), waarbij 14 andere, onder meer Twentse, bedrijven waren aangesloten.

In 1973 viel de KNTU uiteen en was de Eindhovense textielindustrie niet meer te redden.

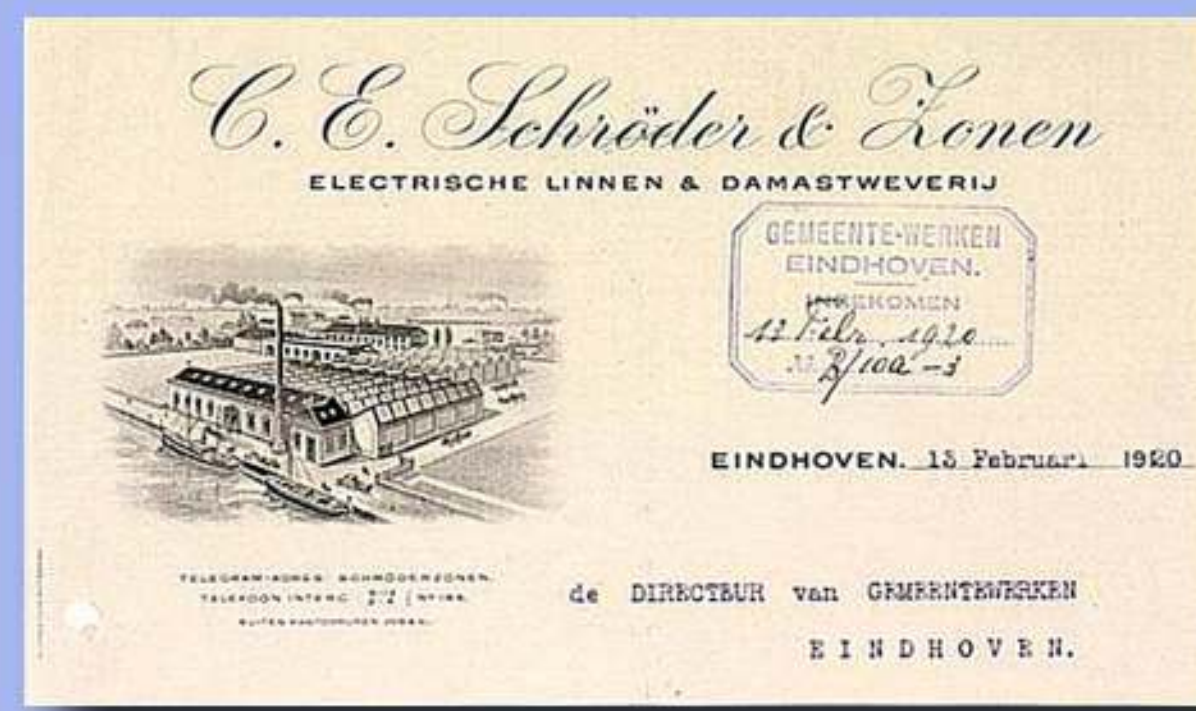
Luchtopname van de fabrieken van De Haes. Linksonder in de hoek een stukje van de prachtig aangelegde tuin van huize De Laak, de woning van Anton Philips. Links, onder de linker schoorsteen, de zeepfabriek "De Lelie" van Redelé. De Tramstraat met de rij woningen die gebouwd is nadat de tramremise daar is gesloopt na 1936.

Textielindustrie

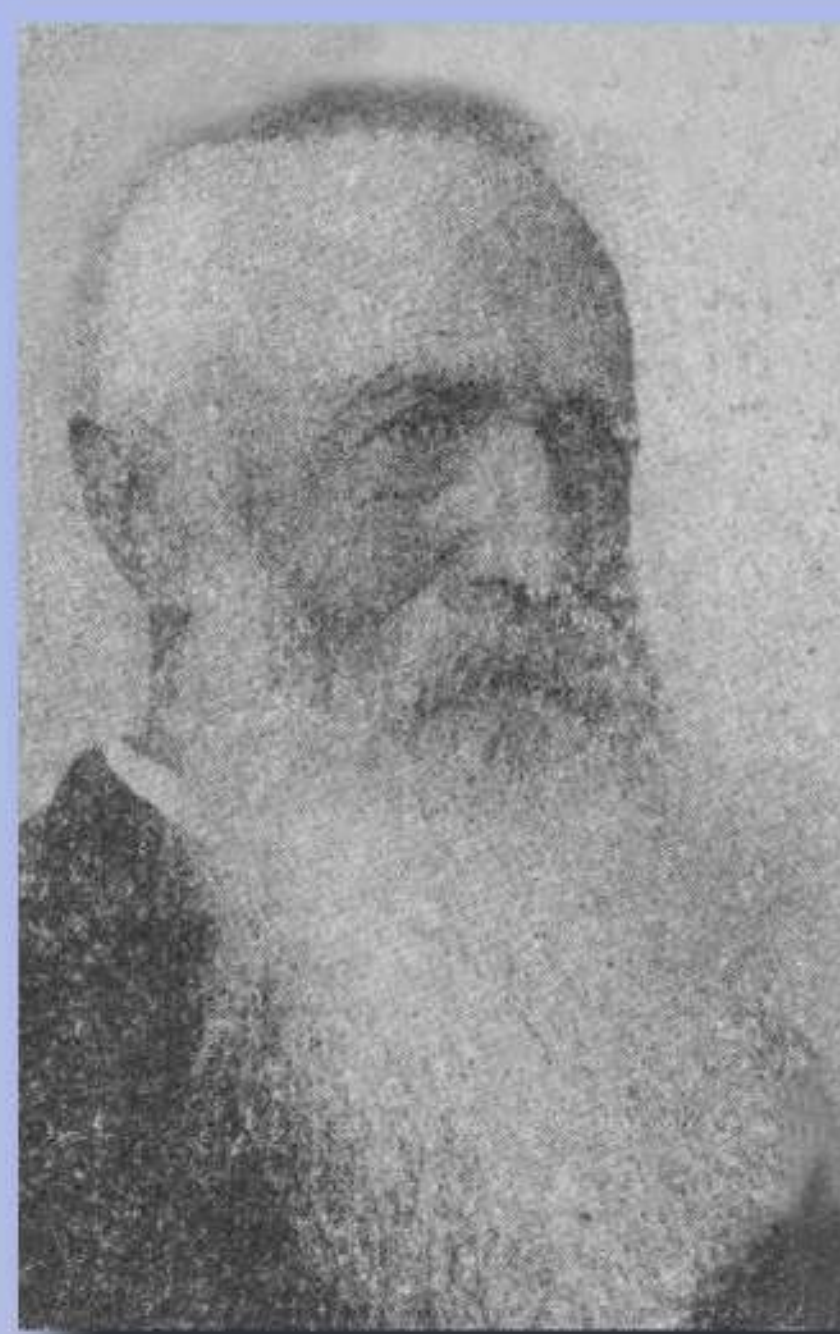
Carel Louis Johan Schröder (1874-1954) fabrikant van de elektrische linnen- en damastweverij C.E. Schröder & Zonen aan de Havenstraat in Stratum.

C.E. Schröder & Zonen Linnen- en Damastfabriek, 1917.

Koninklijke Weverij van Dijk aan de Tongelresestraat.

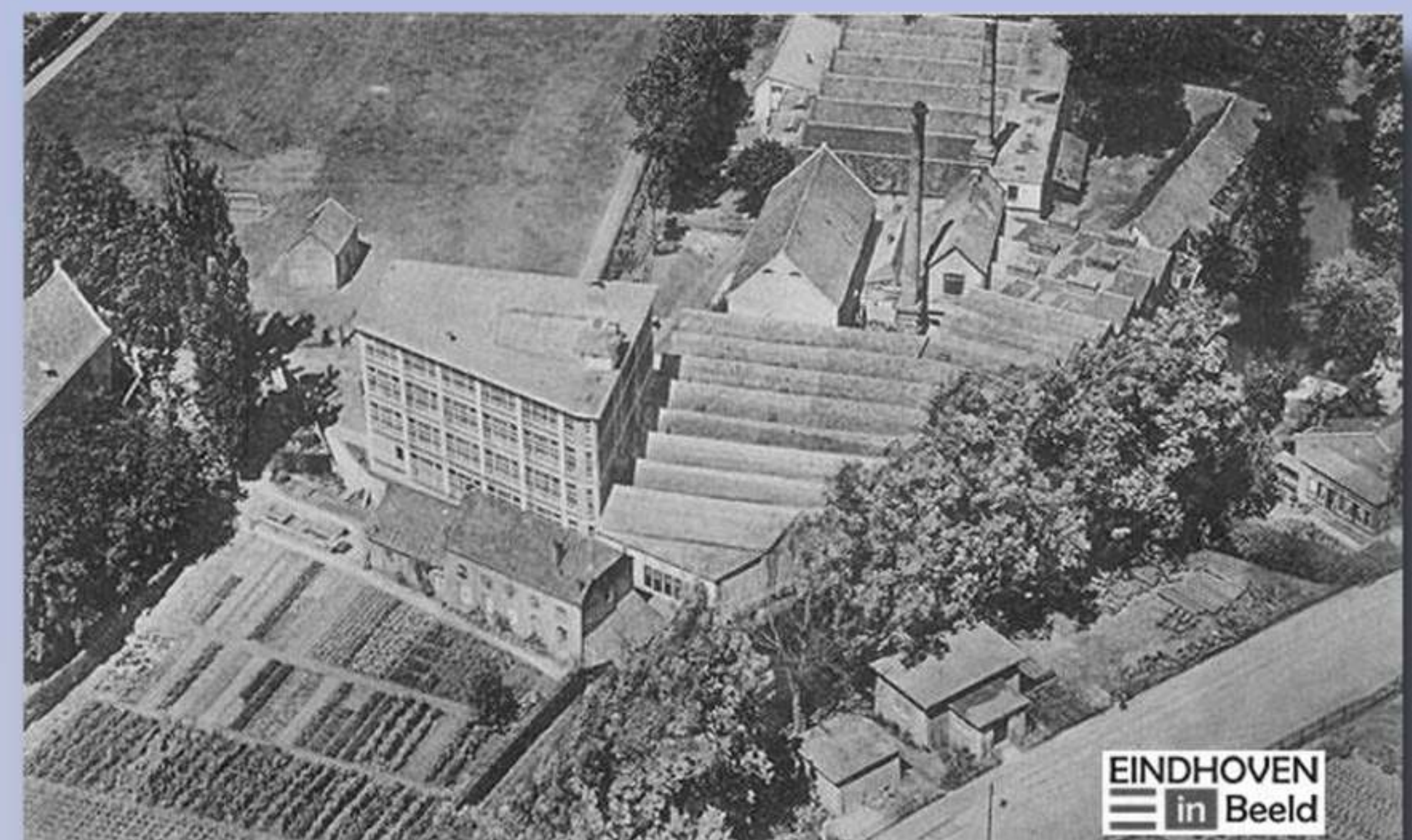
De heer C.B. van Dijk ontving bij zijn 80e verjaardag het predikaat Koninklijk. Hij mocht nu zijn bedrijf Koninklijke Eindhovensche Stoom- en Handweverij van Dijk noemen. Een jaar eerder ontving Carolus van Dijk de Ridderorde in de orde van Oranje Nassau. Uit de Katholieke Illustratie van sept. 1928.

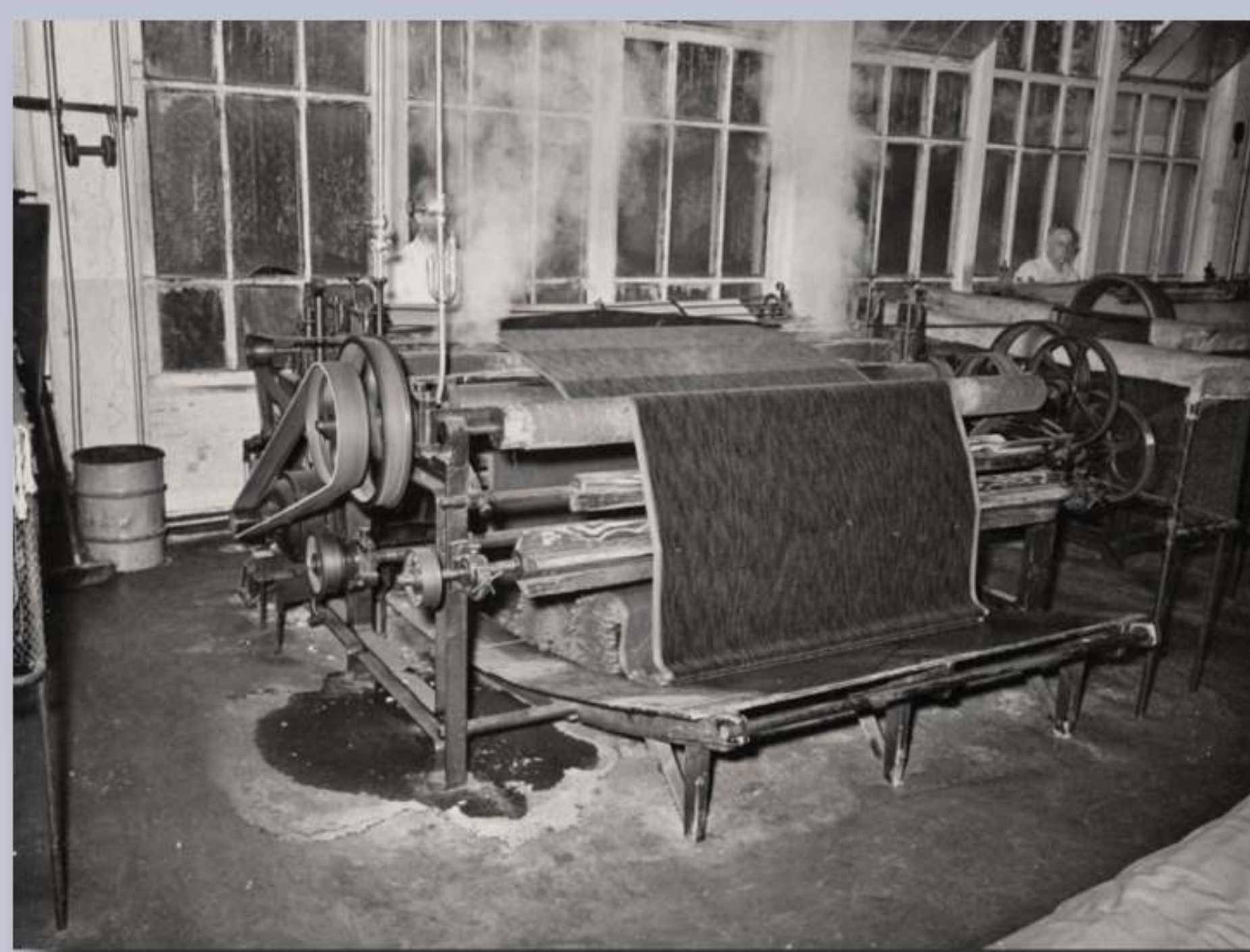
Joannes Arnoldus Schellens, 1840-1922, startte in 1887 met compagnon J. Marto een textielbedrijf.

De trijpfabriek van Schellens & Marto, 1916. Links en rechts van de boom zijn de twee schoorstenen van de trijpfabriek te zien. De fotograaf stond op de berm tussen de Dommel en de Nachtegaallaan.

Augustijnendreef 3 was het officiële adres van de Eindhovensche Trijpfabriek Schellens & Marto. Met voor die tijd uiterst moderne hoogbouw. 1932.

Trijp is een weefsel met een korte pool van mohair, het haar van de angorageit, en was een kostbare stof die gebruikt werd en wordt als meubelbekleding, voor wandbekleding en galakleding. De moderne benaming is mohair velours. De term wordt ook wel gebruikt voor geperst fluweel.

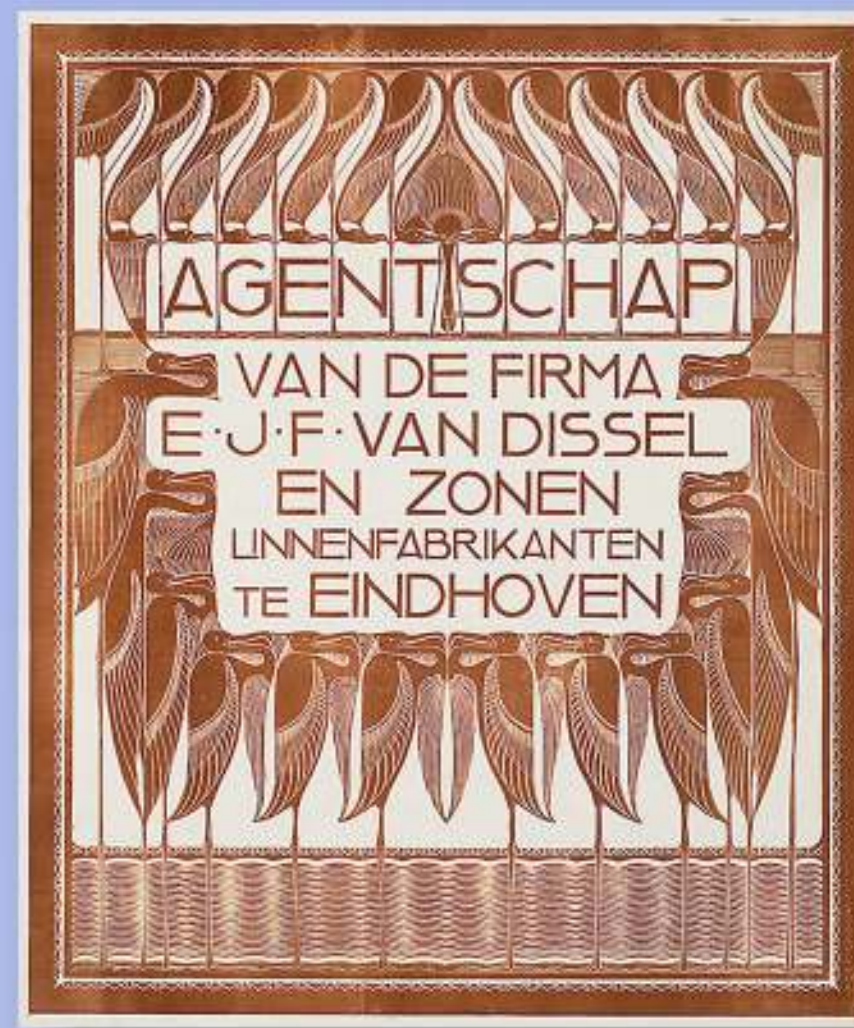

De Trijpfabriek van Leo Schellens & Co aan de Vestdijk in 1992.

Textielindustrie

Elie Johannes Franciscus van Dissel, predikant te Bladel en oprichter en eerste directeur van de linnenfabriek Van Dissel en Zn, Tongelresestraat, 1900.

Van den Briel en Verster, ofwel de Koninklijke Eindhovensche Damast-Linnen- & Pellen-Fabriek is opgericht in 1847 als Linnenfabriek C. Van den Briel. In 1888 kreeg de fabriek zijn uiteindelijke benaming. Het bedrijf lag aan de Dommelstraat en was voorzien van een prachtige natuurblekerij in de vorm van een grasveld aan de Wolvendijk. In 1963 ging het bedrijf samen met Van Dissel.

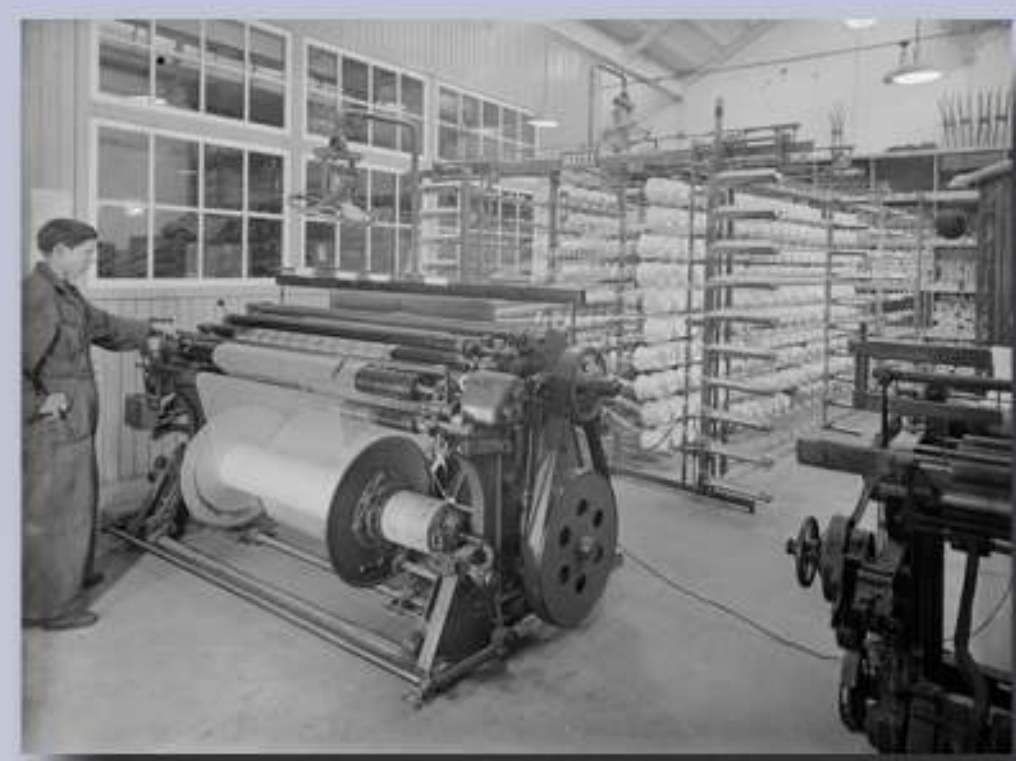
Koninklijke Nederlandsche Flanelfabriek W. van Moorsel & Co. Het bedrijf lag aan het eind van de Paradijslaan, dat toentertijd een industriegebied was. Flanel staat voor een geruwde stof van wol of katoen. Van Moorsel was dan ook een wollenstoffenfabriek.

Linnen- en damastweverij G Kersemakers & Zonen op de Hoogstraat

Geldropscheweg 34, Robert von der Nahmer heeft het bedrijf opgericht in 1866. Hij overleed in 1908. Een jaar eerder heeft hij het bedrijf overgedragen aan zijn zoons Robert jr en Theo. In 1925 komt het bedrijf in handen van A.G.W. de Rooij uit Tilburg. Vanaf dit moment draagt het de naam EWOFA, Eindhovensche Wollenstoffen Fabriek. Eind jaren zestig moet ook dit bedrijf zijn activiteiten staken.

De konen met garen staan klaar voor de weverij

De getouwen van weverij Van Dissel

Patroontekening voor een damasten tafellaken Fuchsia

Vrijwel elk Eindhovens textielbedrijf had in het verleden een naaiatelier om de stoffen te zomen, labels in te naaien enz. Zo ook Van den Briel & Verster aan de Dommelstraat.

Zeepindustrie

De villa van de zeepfabrikant tegen het decor van de fabriek van Mignot & De Block. Links van de villa lag de oude zeepziederij "De Lelie" voordat hij naar de Tramstraat verhuisde. 1930.

De zittende man rechts is Charles Redelé, hij vestigde zich in 1847 als zeepzieder in Eindhoven. Links van hem zijn vrouw Marie, van links naar rechts zijn kinderen Alex, Julien, Louis, Dina en Eduard.

Deze voorloper van de zeepfabriek de Lelie van Redelé aan de Tramstraat lag aan de Ten Hagestraat, tussen Huize Balkwiel, het woonhuis van familie Redelé en de fabriek van Mignot & de Block. Links zijn de trapgeveltjes van de fabriek van Mignot & de Block nog te zien.

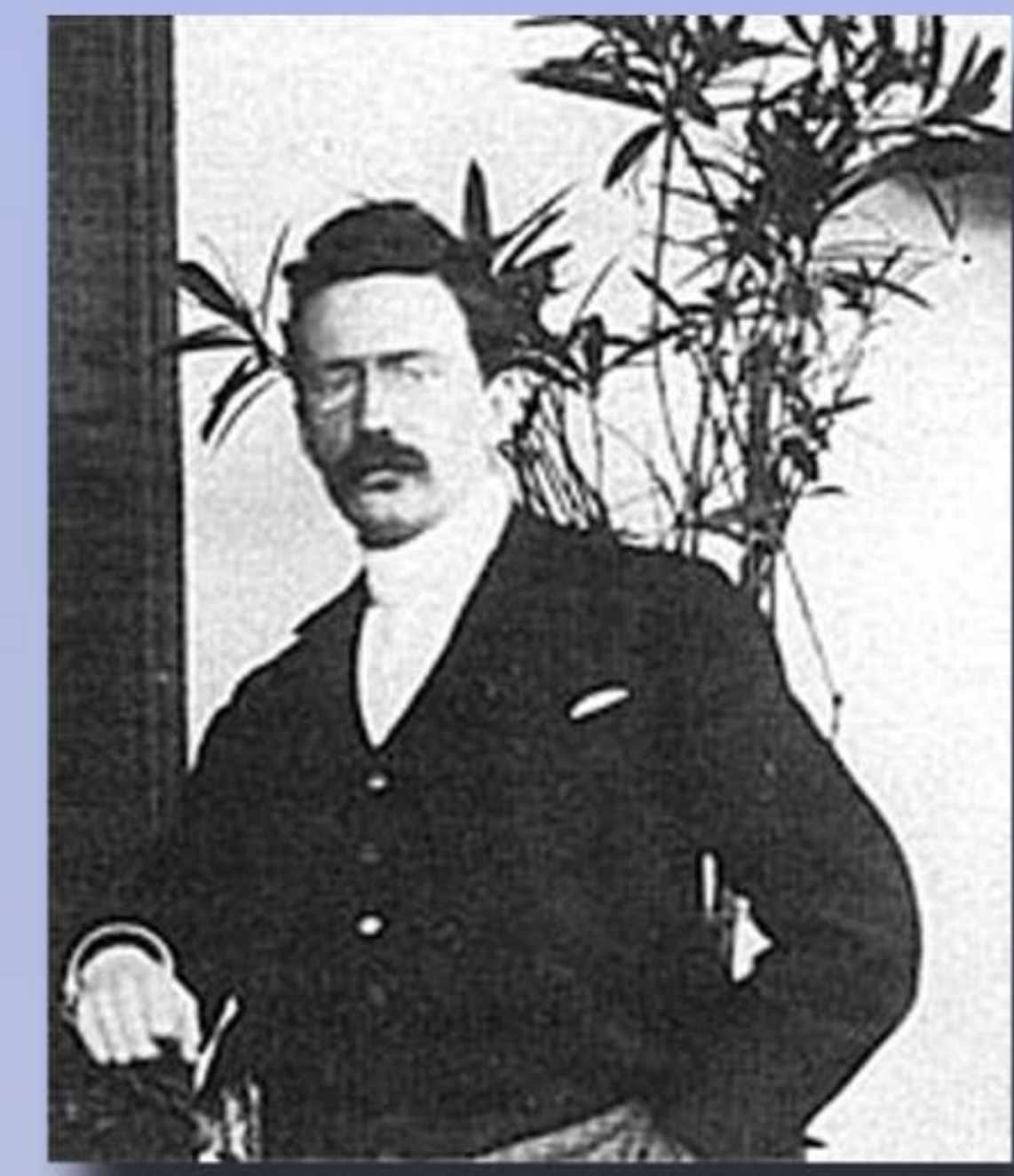
Advertentie uit de Maasbode van 1897.

De familie Redelé bij het huwelijk van Louis Redelé en Aline Bloemen, 17 juni 1900. Helemaal rechts Eduard Redelé, bovenaan midden Julien Chales Redelé. Louis was actief in Eindhoven Voorruit en gemeenteraadslid. Diverse familieleden steunden de Eindhovense christen-socialisten.

Julien Charles Redelé 1871 - onbekend. Lid van de SDAP.

Eduard Charles Philippus Redelé, katholiek-socialistisch publicist en fabrikant, 3 oktober 1866 - 2 oktober 1913. Hij was de zoon van Charles Joseph Eduard Redelé, zeepfabrikant, en Marie Julie Elise Nijpels.

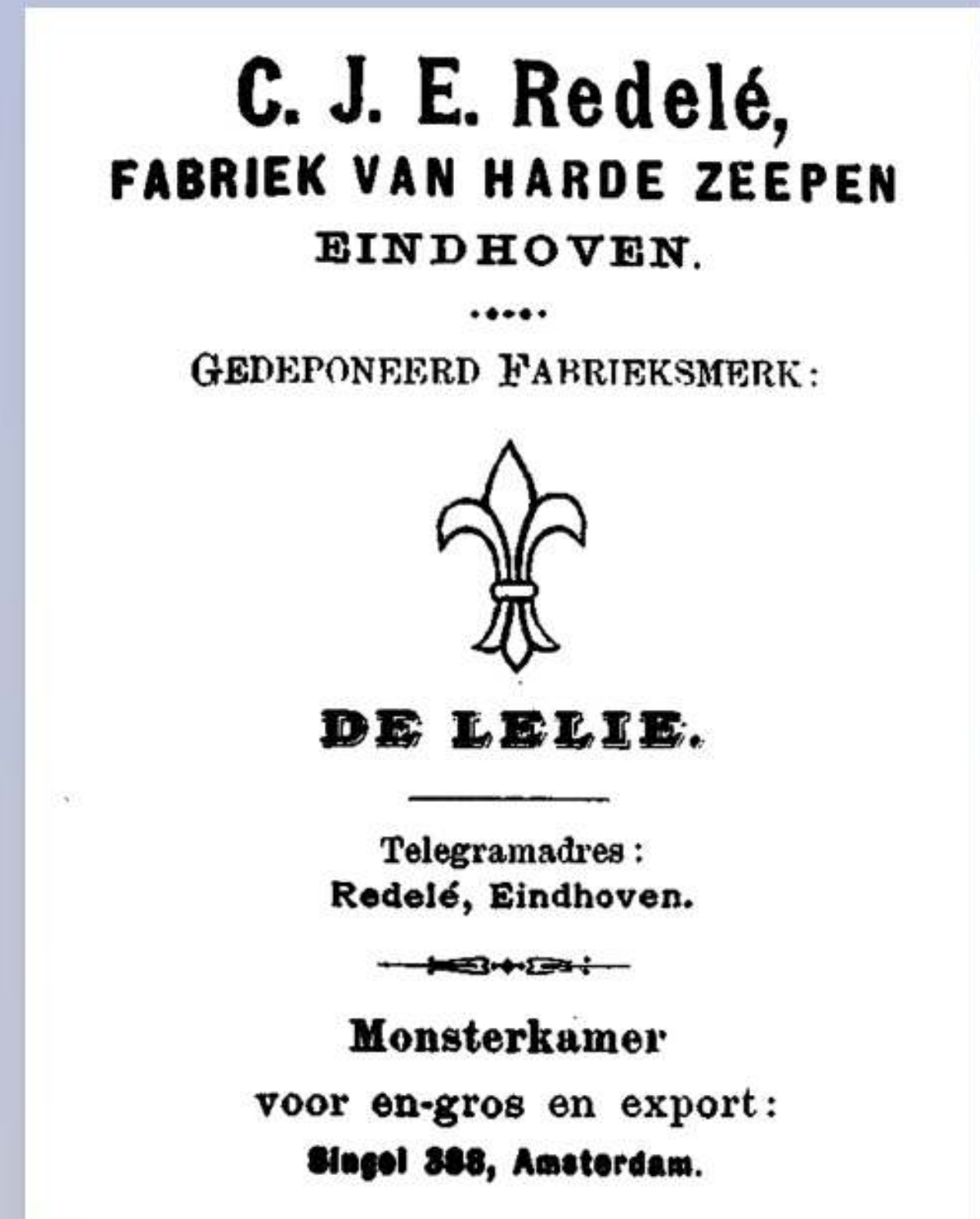

De Zeepfabriek van de familie Redelé begon onder de naam fa. C.J.E. Redelé en bestond oorspronkelijk als een zeepziederij aan de Kanaalstraat.

In het jaar 1876 wordt vermeld dat er twaalf arbeiders in de zeepziederij werkten, die o.a. toiletzeep, harde zeep en blauwsel (een witmaker voor textiel) produceerden. Interessant genoeg werd voor de productie van zeep aanvankelijk een gasmotor gebruikt en pas later werd een stoommachine aangeschaft. De fabriek werd in 1910 omschreven als een van de grotere zeepfabrieken in Nederland.

Zij zouden 59 jaar doorgaan met het produceren van zeep. De fabriek bleef in bezit van de familie Redelé, waaronder o.a. Octave L.C. Redelé.

In 1969 sloot de fabriek haar deuren. Personeelsleden vernamen dit jammer genoeg niet van de directie, maar uit de krant. Het gebouw is na de sluiting gesloopt.

Octave Louis Charles Redelé, Eindhoven 1901-Tilburg 1983. Zoon van Louis en Aline Redelé.

Zeepindustrie

Tramstraat

N.V. v.h. C. J. E. REDELÉ
VRAAGT
voor direct eenige nette
Meisjes

Advertentie uit 1896

Een kijkje in de zeepfabriek De Lelie aan de Tramstraat omstreeks 1905. Deze fabriek was gebouwd in 1899.

Van links naar rechts zittend Driek Verhoeven, Piet van Iersel (vertegenwoordiger/reiziger), Jacques van Rooy (boekhouder) en Marten Maas. Staand Simon Wijnen, Marten van de Linden, Jan Basten, Dorus van Asten, Gerard Rovers.

Algemeene Werklieden Vereeniging De Eendracht

De meisjes van de zeepziederij en de verpakingsafdeling van Zeepfabriek "de Lelie", Fa. C.J. Redelé. Het middelste meisje op de voorste rij is Paulien van Laarhoven, toen twintig jaar oud.

Firma C.J.E. Redelé, toiletzeepfabriek "de Lelie", Eindhoven. Opgericht 1847. Vet- en Transportzeepen in alle prijzen, verpakkingen, modellen, kwaliteiten, kleuren en parfums.

Zeepfabriek gaat sluiten

EINDHOVEN, 9 nov. — De NV Zeep- en Parfumerie Fabrieken voorheen C. J. E. Redele een der oudste chemische bedrijven in Noord-Brabant zal in de komende weken haar werkzaamheden gaan beëindigen. De activiteiten zullen voor het merendeel worden voortgezet in het kader van de Tensia-organisatie te Luik en de daarbij aangesloten bedrijven.

Met Tensia onderhoudt Redele reeds enkele jaren een nauwe samenwerking, voornamelijk op het terrein van de toiletzeep-fabrikage. Tengevolge van deze samenwerking is in de afgelopen jaren het productiepersoneel reeds sterk ingekrompen. Aan de nu nog resterende 27 personeelsleden waarvan 18 vrouwelijke werknemers is ontslag aangezegd. Met het gewestelijk arbeidsbureau werd reeds contact opgenomen. Na overleg met de vakbonden is een afvloeiingsregeling vastgesteld.

9 nov 1968

EINDHOVEN
in Beeld

